

MSZMP KB Párttitk. I. sz.
1985 MÁJUS 27

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXX. ÉVFOLYAM,

5. SZÁM

1985.
MÁJUS

ÁRA: 2 FORINT

Legjobbak a felszabadulási és kongresszusi munkaversenyben

Miskolci Postaigazgatóság

Gondoskodtak a feltételekről

Ha más formában, más mód-
szerekkel és feltételekkel is, de
tulajdonképpen egy fő célért, a
mind teljesebb körű és jobb
szolgáltatásért már a kezdet óta
ott találjuk a postás dolgozókat
a munkaverseny résztvevőinek
sorában. Azóta is töretlenül
vetélkednek és küzdenek az egyé-
nek és a kisebb-nagyobb munkaköz-
össégek, egészen a közép-
fokú postaszervekig, nem is
annyira egymással, mint a felté-
telekkel, az idővel, a munkakör-
ülményekkel, a gazdasági le-
hetőségekkel.

Lelekésedésben, felelősség-
tudatban soha nem volt hiány,
ám a jó szándékot és vele a tel-
jesítményt mindig fokozni tudta
egy-egy nevezetes politikai ese-
mény, valamely ünnepi alkalmom.
Így ösztönözte az 1984. évi
munkaverseny résztvevőit ha-
zánk felszabadulásának 40. év-
fordulója, valamint a készülődés
az MSZMP XIII. kongresszuszá-
rára. A jó eredményeknek
azonban az elhatározás, a több-
letfeladatok és a nagyobb kör-
rűltékintés vállalása csak egyik
elemük. A várt teljesítmény
mások összetevője a vezetők
készsége: a munka megfelelő
szervezése, a feltételekről való
gondoskodás. Mindehhez pedig
hozzájárul a szakszervezet
segítség, sajátos eszközeinek cél-
tudatos alkalmazása, a mozgó-
sítás, a tudatformálás, a dolgo-
zók nevelése.

A postaszerveknek ebben a
nemes versengésében — mint
arról már múlt számunkban tá-
jékoztattuk olvasóinkat — a
legnagyobb elismerést, a Kiváló
Igazgatóság címet második-
magával a Miskolci Postaigaz-
gatóság érdemelte ki. Kezünkben
az értékeléssel, amellyel
szakszervezetünk elnöksége is

egyértett, *Koczka Antal* igaz-
gatóval és *Kiss József* tszbtit-
kárral arról beszélgetünk, ho-
gyan sikerült valamennyi pos-
taszerve, így a Miskolci Posta-
igazgatóságra is nehezedő ked-
vezőtlen körülmények között a
többiek fölé emelkedő eredmé-
nyeket elérni.

A bevezetőben már szó esett
a dolgozók s a vezetők együtt-
működésének szükségességéről.
Ennek ugyancsak hatásos
eszköze a munkahelyi demokrá-
cia, amelynek fórumai, a termé-
lési tanácskozások és a kishiva-
tali értekezletek minden alkalmom
mozgalmas, élénk
eszmecsere. Nemcsak a dolgo-
zóknak nyújtanak lehetőséget
találkozásra, gondolataik megbe-
szélésére, az igazgatóság vezető
beosztású dolgozóval képvisel-
teti magát rajtuk, és mindenütt
jelen van a tszbtitkára vagy
munkatársa is. Emellett elő is
segítik a tanácskozás sikerét.
A kishivatali értekezletekre —
a képzettségben levő különbség-
ek áthidalására — közérthető
igazgatósági beszámolókat készí-
tenek. A hivatalokkal való kap-
csolatok elmélyítését szolgálják
a kiküldetésben levő dolgozók
kötelező írásbeli jelentései. Az
összegyűjtött tapasztalatokat
azután hasznosítják a dolgozó-
kat érintő intézkedések során, a
testületek döntéseit figyelembe
veszik, végrehajtásukat szem-
mel tartják.

A megfelelő munkahelyi köz-
éretet másik feltétele, amely a
szolgáltatás minőségére közvet-
lenül is hat, a dolgozókról való
gondoskodás.

Az igazgatóság területén ki-
lenc új kishivatalt készítettek el
műszaki átadásra, hatot üzemb-
ben is helyeztek. Korszerűsítet-
ték Sátoraljaújhely postahiva-

talt; folyamatban van Eger 1 és
Hatvan 1 postahivatal, vala-
mint a szerencsi körzetmester-
ség korszerűsítése.

Folytatódik a hivatalokban a
tömeges munkák, a műszaki
szolgáltatásban a nehéz fizikai
munka gépésítése. Ezt a célt
szolgálják az utalványvényese-
sítő, a bélyegző, a kötegelőgé-
pek, a hírlapkézbesítők külön-
leges kerékpárjai, a hálép rako-
dógépei, szögbelvő készülé-
kek, korszerű fűrészek, aggre-
gátorok, szivattyúk stb. Az
üzemfejlesztésnek, sajnos, ha-
tárt szabnak a szűkös gazdasá-
gi lehetőségek.

A szakszervezettel karöltve
nagy gondot fordít az igazgatósá-
g a szociális ellátásra. Fejlő-
dött az üzemegészségügy; Egerben
üzemorvosi rendelő lé-
tesült. Sokat költenek a postás-
ok gyermekeinek napközi el-
helyezésére, az üzemi étkezteté-
sre, a vállalati üdülők fejleszté-
sére. 131 dolgozó lakásgondjának
megoldását támogatták
munkáltatói kölcsönrel. A fel-
sorolás nem meríti ki a szociál-
politika körébe vonható intéz-
kedéseket.

Nem feledkeznek el a munka
biztonságáról sem. Állandóan
napirenden tartják a munkavé-
delmi oktatást, az ellenőrzést, a
baleseti források megszünteté-
sét. Halálos üzemi baleset az
igazgatóság területén 1984-ben
nem volt.

A szakszerű, minőségileg ki-
fogastalan munkának feltétele
még a dolgozók szakképzettsé-
ge, általános műveltsége is. Az
igazgatóság jelentőségének
megfelelően kezeli ezt a kérdést
is. Igaz, hogy a képzettségi elő-
írások is ösztönzik a dolgozókat
a bizonyítvány megszerzésére,
ettől függetlenül fel is kéri ta-

nulásra azokat a dolgozókat,
akiknek még nincs meg a munkakör-
ükhöz (előírányzott beosztásukhoz)
szükséges végzettsé-
gük. A felsőfokú képzés meg-
szerzésére jó lehetőséget nyújt
a győri főiskola. A középfokú
szakismeretek elsajátítását,
együtt a káderutánpótlást se-
gíti a füzesabonyi és a két mis-
kolci postaforgalmi szakközép-
iskola, illetve a két oszállyal
működő miskolci műszaki és
távközlelési szakközépiskola.
A tanulásra kész felnőtteknek
ezenkívül levelező tanfolyamok-
at szerveznek. A szakképzett-
ségi szint 1984-ben 87,7-ről 88,2
százalékra nőtt.

Ugyanennyire fontosnak te-
kinthet a nyolc általános iskolai
végzettség megszerzését. Ezért
a tanulmányi eredménytől füg-
gő (600—1000 forintos) összeg-
gel jutalmazták egy-egy osztály
elvégszítését. Az általános mű-
veltség bővítésében fontos sze-
repet töltenek be a különböző
klubok, ezért megfelelő mérték-
ben támogatják őket.

A dolgozók — amint azt az
eredmények igazolták — élnek
a kapott feltételekkel. A múlt
évben 361 szocialista brigádba
tömörülve 3755 dolgozó vett
részét a munkaversenyben. Egy-
re növekszik a komplexbrigádok
száma. A pályaudvari hiva-
talon dolgozói a vasutasokkal
működnek együtt, az I—III.
osztályú hivatalokban a dolgo-
zók közös brigádot alkotnak, a
hálépnél a bemérők és a kábel-
szerelők vonják szorosabban
munkakapcsolatukat.

Múlt évi eredményeiért 62
brigád részesült arany-, ezüst-
vagy bronzjelvényes elismerés-
sel, ketten pedig a Posta Kiváló
Brigádja kitüntetését érde-
melték ki. Az egyéni verseny-

formákban 486 ifjú dolgozó vett
részét, az Alkotó Ifjúság pályáza-
ton pedig 2 kollektíva és 3 egyé-
ni versenyző indult.

Ugyancsak a fokozódó munkak-
edvre utal az újítómozgalmom
fejlődése. Az igazgatóság az
1984. évi versenyben a Bu-
dapesti Postaigazgatósággal az
első helyen osztozott. Termé-
szetesen ennek az eredmény-
nek a háttérében is megtalálha-
tó a feltételekről való gondosko-
dás. Egyrészt javult a célirány-
os propaganda, amelyből az
újítási megbízottak és a szak-
szervezeti tisztségviselők, akti-
visták egyaránt kivették részük-
et. Másrészt — a tszbtitkár-
al egyetértve — rendszeresen ju-
talmazzák a legjobb újítókat, s
ennek nyilvánosságát adnak fa-
litáblákon, az igazgatóság hír-
adójában és különböző értekezle-
teken. A szakvéleményezőket
pedig a határidőre elkészült vé-
lemények száma szerint jutal-
mazzák, a késedelmért viszont
nekik kell fizetniük.

A jó háttér az előírányzott
124 300 000 helyett 134 811 000
forintos eredmény elérését tette
lehetővé. Ez az összeg a korrek-
ciókkal 135 051 000 forintra nö-
vekedett. Így végeredményben
az igazgatóság eredménytervét
108,65 százalékra teljesítette.
Kiváló sikereket ért el a kiemelt
feladatok végrehajtásában, és
nagyon jók a minőségi mutatói.
Csak néhányat említenek meg.

Azt tartják, hogy nem sokat
ér az olyan szolgáltatás, amely
helyell-közzel szünetel. Ezért a
hivatalvezetőket a szabadságon
levők helyettesítésére ösztön-
zik, s ha más mód már végképp
nincs, az igazgatóság székhely-
ről kocsival visznek helyet-
testet a bajban levő hivatalba.
A kézbesítők helyettesítéséről a
tsz-ekkel állapotok meg. Így

azután egy napra sem kellett
szüneteltetni sem a felvételi,
sem a kézbesítésszolgálatot az
igazgatóság hivatalainál.

Büszkék a hírlapterjesztés-
ben elért eredményeikre. Az
Észak-Magyarország tavaly el-
érte a százezer példányt. Emel-
lett helyálltak az egyéb terjesz-
tési feladatokban is, amit tanúsít
a 110,4-ről 114,2 százalékra
javult minőségi mutató.

Kiváló teljesítményt nyújtot-
tak az állomásbepofoolásokban.
Mivel az előző évben üzemb-
állított avasi központ lehetővé
tette, a múlt év elején tartott
műszaki konferencián elhatá-
rozták, hogy Miskolcon tervben
felül háromezer új állomást
kapcsolnak be. Ezzel hármas
céljuk az volt, hogy a drága áll-
omásból 15 millió forintos
fejlesztési alapot képezhesse-
nek; végül hogy a több mint öt-
ezer új állomás rendszeres
használóinak elégedettsége ré-
vén az életszínvonal javításá-
hoz hozzájáruljanak.

Végül még egy eredményről,
a szilvásváradai fogathajtó világ-
bajnokságon elért „jó helyezé-
séről” emlékezzünk meg! A köz-
ségben üzemb- helyezett
400-as ARK-központ és ezzel
összefüggésben az Egerben be-
vezetett távhívás nélkül — a
résztvevők és a saját véleménye
szerint — veszályben lett volna
a számunkra emlékezetes világ-
verseny.

Sok sikert kívánunk az igaz-
gatóság valamennyi dolgozójának
mind a rendszeres napi
munkában, mind a rendkívüli
feladatok megoldásában.

Benda István

Helyközi Távbeszélő Igazgatóság

Teljesítették a többletvállalásokat

A Helyközi Távbeszélő Igaz-
gatóság 1984. évi tevékenységét
a VI. ötéves tervkonceptió idő-
arányos részének maradéktalan
végrehajtása, a szocialista brigád-
vezetők küldött-tanácskozásán
beszéltek meg a vállalati kollektívát
képviselő dolgozókkal. Ők
azután továbbították munkatársai-
knak mindazt, amit célul és
feladatul tűztek maguk elé,
hogy saját munkaterületük —
s ezen keresztül az egész
igazgatóság — éves tervfelada-
taihoz, a kollektív feladathoz
kapcsolódva munkálják ki szin-
te minden egyes emberre szab-
va a teendőket.

A versengés éve nem volt
könnyű. A munkaterületileg
elégé széttagolt igazgatóság
minden munkahelyén alapvető
teendőknek tűzték ki a szolgálta-
tás minőségének javítását. Ez
pedig nem egyszerű dolog.
A közönségszolgálati munkahely-
ek olyannyira szem előtt,

alopossággal készültek. A Kiváló
Igazgatóság cím megpályázását
— szintén a saját hagyományai-
khöz híven — tavaly februárban
a szocialista brigádvezetők
küldött-tanácskozásán meg-
beszéltek meg a vállalati kollektívát
képviselő dolgozókkal. Ők
azután továbbították munkatársai-
knak mindazt, amit célul és
feladatul tűztek maguk elé,
hogy saját munkaterületük —
s ezen keresztül az egész
igazgatóság — éves tervfelada-
taihoz, a kollektív feladathoz
kapcsolódva munkálják ki szin-
te minden egyes emberre szab-
va a teendőket.

A munkaterületileg elégé széttagolt
igazgatóság minden munkahelyén
alapvető teendőknek tűzték ki a szolgálta-
tás minőségének javítását. Ez
pedig nem egyszerű dolog.
A közönségszolgálati munkahely-
ek olyannyira szem előtt,

mondhatni reflektorfényben
vannak, hogy az itt dolgozókkal
kapcsolatba kerülő ügyfelek tu-
lajdonképpen erről mérik le, jól
dolgozik-e a Magyar Posta
vagy sem. A verseny végül nagy-
on szorossá vált, a legnehe-
zebb ellenfélnek a Rádió- és Te-
levízióműszaki Igazgatóság bi-
zonyult. S tulajdonképpen vé-
gül a többletvállalások sikeres
teljesítése döntötte el a vetélke-
dőt.

A sikert dokumentáló vállalati
ünnepség előtti napon — kis-
sége megpíhenve a hajrá fáradal-
maitól, s gyűjtve az energiát a
következő célok megvalósításá-
hoz — találkoztunk Bertalan
Sándor igazgatóval és Zachár
Győzőnével, a tszbtitkárral.
Tőlük tudtunk meg sok olyan
apró részletet, amelyek bizony,
végül is nagy szerepet játszó-
tak a vállalati kollektíva ily mó-
don való megítélésében.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Május elseje alkalmából eddig végzett kiemelkedő munkájának elismeréseként a Szakszervezetek Országos Tanácsa a

SAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT arany fokozatát

adományozta Benke Gézáné nyugdíjasnak, a Postások Szakszervezete elnökének, Csapó Emil szb-titkárnak (Lipót Távbeszélő Üzem), Cserhalmi Gézáné jszb gazdasági felelősnek (Székesfehérvár 3 postahivatal), Cseszko László tszb-elnöknek (HTI Szegei Átviteltechnikai Gócuzeum), Dinda Gyula szb-titkárnak (Debreceni Postaigazgatóság), Éber László szb-titkárnak (Budapesti 147 postahivatal), Fodor Ferencné szb-titkárnak (Békéscsaba 1 postahivatal), Horváth János szb-titkárnak (Tolna megyei Távközlési Üzem), Kelemen János jszb-titkárnak (Kál postahivatal), Kiss Ábá Péter szb-titkárnak (RTV Pécs Felügyelőség), Kmetty Pálné jszb-titkárnak (Vásárosnamény 1 postahivatal), Mező Imre tszb-tag (Sopron), Nagy Ferenc volt szb-titkárnak (Posta Építési Üzem), Pásztor János bizalmi (Nógrád megyei Távközlési Üzem), Sümegi Margit szb-tagnak (Postások Szakszervezete), Tatár István szb-titkárnak (Szegei Gépjármű Szállítási Üzem), a

SAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT ezüst fokozatával

tüntette ki András István szb-titkár (Hatvan 1 postahivatal), Bory György mdb-elnököt (HTI Hálózatfenntartó osztály), Csontos Lászlóné szb-titkár (Erzsébet Távbeszélő Üzem), Demjanics Gyuláné szb-titkár (Budapest 62 postahivatal), Hegedűs Jánosné szb-titkár (Posta Anyag- és Értékcikkhivatal), Kovács Istváné propagandistát (Dunaújváros 1 postahivatal), Kovács Sándorné nyugdíjast (Postások Szakszervezete), Kovács Sándorné tszb-, szvb-tagot (Salgótarján 1 postahivatal), Lelkes József tszb-tagot (Budapest 78 postahivatal), Luterán Béla szb-titkár (Miskolc 1 postahivatal), Majoros Márton bizalmi (Csongrád megyei Távközlési Üzem), Molnár Lászlóné tt-elnököt (Posta Javítóüzem), Nagy Józsefné szb-titkár (Debrecen 1 postahivatal), Pataki Jenő szb-titkár (Pécsi Postaigazgatóság), Pálffy József jszb-titkár (Szombathely), Pápai Dezső szb-titkár (Dombóvár 2 postahivatal), Ritter Péter osztályvezetőt (Postások Szakszervezete), Tanczos Sándor politikai munkatársat (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), Zsigmond Pál szb-titkár (RTV Solt Rádióállomás),

SAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT oklevelet

kapott Bakó Ágnes bizalmi (Gávavencsellő postahivatal), Balla Ferenc szb-titkár (Debreceni Gépjármű Szállítási Üzem), Balogh Istvánné szb-tag (Erzsébet Távbeszélő Üzem), Balogh Istvánné bizalmi (Budapest 140 postahivatal), Barkóczy József bizalmi (Füzesgyarmat postahivatal), Barna István bizalmi (Szabolcs-Szatmár megyei Távközlési Üzem), Barna Rudolfné bizalmi (Szolnok 2 postahivatal), Bán Andrásné szb-titkár (Szerencs postahivatal), Bányai Zoltán szb-tag (RTV Diósd), Bátorfi Katalin adminisztrátor (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), Belkó Imre bizalmi (HTI Miskolc Átviteltechnikai Gócu Szerencsi Üzem), Bereczki Károly szb-titkár (Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Távközlési Üzem), Berhidai Ernőné bizalmi (nyugdíjas), Bíró Imre Gáborné üdültetési felelős (Makó postahivatal), Bokor János szb-tag (Győr 2 postahivatal), Borsi Béláné bizalmi (Záhony postahivatal), Bujdosó Imre bizalmi (Békéscsaba 1 postahivatal), Csehi Istvánné bizalmi (HTI Gyártó és Szerelő Üzem), Csendes József bizalmi

KITÜNTETÉSEK

(Budapest 100 postahivatal), Csizmadia Istvánné üdülési és segélyezési felelős (Oroszáza postahivatal), Csók Eszter szb-tag (Budapest 1 postahivatal), Dávid Józsefné szb-elnök (Posta Járműtelep), Dezső Éva tszb-tag (Miskolc 2 postahivatal), Dévényi Béláné szb-elnök (Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetsége), Domján Józsefné szb-elnök (Tapolca 1 postahivatal), Dömötör Szilveszter szb-elnök (RTV Székesfehérvár Zavarvizsgáló), Farkas Imréné szb-elnök (Posta Központi Táviró Hivatal), Farkas Tibor sportfelelős (Teréz Távbeszélő Üzem), Fejes Rudolfné kulturális, agitációs és propagandafelelős (Székesfehérvár 2 postahivatal), Fodor Sándor propagandista (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), Füredi Imre közgazdasági felelős (Bodajk Postahivatal), Füredi József bizalmi (Posta Építési Üzem), Gordos Zoltánné szb-titkár (Aszód postahivatal), Gulyás Gábor bizalmi (HTI Körzeti Műszaki Gócuzeum), Gulyás Ilona bizalmi (Posta Oktatási és Kulturális Intézet), Gyenge Istvánné bizalmi (Budapest 145 postahivatal), Hajagos Béla szb-tag (Posta Járműtelep), Harnos Ferencné szb-tag (Pásztó postahivatal), Haulik Gyuláné szociálpolitikai bizottsági tag (Budapest 121 postahivatal), Háromszéki János szb-elnök (Belváros Távbeszélő Üzem), Heffensträger Józsefné jszb-titkár (BUVIG Távközlési Osztály), Hegedűs Ferencné szb-titkár (PESH—HTI), Heinczinger Antal főbizalmi (Lipót Távbeszélő Üzem), Henyei Jánosné szb-elnök (Esztergom 1 postahivatal), Huszár Ciprián szb-elnök (Veszprém 2 postahivatal), H. Tóth Istvánné nőfelelős (Kiskunfélegyháza 1 postahivatal), Iglói József szb sport- és ifjúsági felelős (Postai Fenntartási Üzem), Illés Miklós bizalmi (Lipót Távbeszélő Üzem), Imre Zsuzsanna nőfelelős (Krisztina Távbeszélő Üzem), Juhász Mihályné bizalmi (Battonya Postahivatal), Kapitány Gyula bizalmi (RTV Seregélyes), Karádi Magdolna tt-felelős (Vas megyei Távközlési Üzem), Kasza Imréné szb-titkár (Füzesabony postahivatal), Katona Ferencné tt-felelős (József Távbeszélő Üzem), Katona Gyuláné szb-tag (Alsóne-mesapáti postahivatal), Katona József szb-elnök (Posta Beruházó és Tervező Intézet), Katona Sándorné szb-tag (Szegei Gépjármű Szállítási Üzem), Kántor Csaba szb-tag (Posta Kísérleti Intézet), Kéring István bizalmi-lyettes (Budapest 112 postahivatal), Kiss Józsefné szb-titkár (Kazincbarcika 1 postahivatal), Kovács Gyuláné szb-elnök (Debrecen 1 postahivatal), Kovács Istvánné jszb-titkár (Tiszafüred postahivatal), Kovács Jánosné tt-felelős (Csorna postahivatal), dr. Kovács Sándorné szb-titkár (Budapest vidéki Postaigazgatóság), Krizsanyik Pálné bizalmi (Budapest 72 postahivatal), Kürtösi Jánosné szb-tag (Posta Szociális Hivatal), Lakner Zoltánné főbizalmi (Ferenc Távbeszélő Üzem), Ludvig Flórián munkavédelmi felelős (Eger 1 postahivatal), Lugosi Antalné bizalmi (HTI Hálózatfenntartó Üzem Kecskemét), Markó János bizalmi (Kecskemét 2 postahivatal), Mátyás Gézáné szb-tag (Pécsi Postaigazgatóság), Meier Gyuláné szb-tag (Körmend postahivatal), Mihaescu Dimitruné szb-titkár (Heves megyei Távközlési Üzem), Mikolai Imre szb-tag (HTI Tervező és Műszaki Nyilvántartó Iroda), Mohr Pálné kultúrfelelős (Posta Anyag- és Értékcikkhivatal Nyomdaüzem), Molnár István főbizalmi (Lágymányos Távbeszélő Üzem), Molnár Jánosné jszb-titkár (Sárbogárd 1 postahivatal), Molnár Sándorné szb termelési felelős (HTI Belföldi Távbeszélő Központ), Müller Lászlóné szb-titkár (PDK—Magyar Pos-

ta Központja), Nagy Józsefné tt-felelős (Zalaegerszeg 1 postahivatal), Nagy Istvánné szb-titkár (Posta Műszer-üzem—Posta Kísérleti Intézet), Nagy Lászlóné szb-tag (Jászberény Rádióállomás), Nagy Lászlóné nyugdíjelkésztő albizottság vezető (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), Nagy Márta nőfelelős (PSZEI), Nagy Sándorné bizalmi (Posta Javítóüzem), Nagy Tiborné szb-tag (Posta Központi Hírlap Iroda), Németh Imréné szb-tag (Győr 1 postahivatal), Némethy Zoltán tszb sportbizottság-vezető (Budapest 70 postahivatal), Oláh Jánosné bizalmi (Fonyód 1 postahivatal), Ormándi Istvánné kultúrfelelős (Hódmezővásárhely 1 postahivatal), Óri István bizalmi (Posta Építési Üzem), dr. Papp Ernőné bizalmi (Curgó postahivatal), Papp Józsefné bizalmi (Ózd 1 postahivatal), Pataki Jenőné üdülési felelős (Pécs Városi Távközlési Üzem), Pásztori Antalné szb-elnök (Padragkút postahivatal), Penczner Kornélia főbizalmi (PSZEI), Pinezits Ferencné nő- és ifjúsági felelős (Nyagycen postahivatal), Pintér Zoltán üdülési felelős (Tamási jszb), Plecskó Istvánné szb-tag (Zala megyei Távközlési Üzem), Pokó Jánosné üdülési felelős (Komárom 1 postahivatal), Polányi Lajos szb-elnök (RTV Komádi Mikroállomás), Polgár József kulturális, agitációs és propagandafelelős (Budapest 4 postahivatal), Polócz Ferenc sportbizottsági tag (Dél-Pest megyei Távközlési Üzem), Radaha Tibor sportfelelős (Posta Alkőzponti Üzem), Rákász Ferencné bizalmi (Dunaföldvár postahivatal), Reskó György szb-elnök (Posta Beruházó és Tervező Intézet), Sándorfi Emilné bizalmi (Drégelypalánk postahivatal), Sánta István bizalmi (Tiszakécske postahivatal), Scherlein Gézáné szb-tag (Budapest 62 postahivatal), Schlitter Miklós szb-titkár (Távközlési Díjelszámoló Hivatal), Silhány Sándorné szb-titkár (Várpalota 1 postahivatal), Simon Mihályné szb-titkár (Eger 1 postahivatal), Soós Józsefné kultúrfelelős (Veszprém 1 postahivatal), Sunyovszky Tamásné szb-tag (Budapesti Távközlési Gócu-üzem HTI), Szabó Gyula bizalmi (Békés megyei Távközlési Üzem), Szabó Imréné szb-titkár (Encs postahivatal), Szabóné Galambos Ida szb-tag (Debreceni Postaigazgatóság), Szakács Istvánné szb-titkár (Posta Munkaléktani Laboratórium—Posta Kísérleti Intézet), Szalmási Istvánné bizalmi (Kiskunhalas postahivatal), Szász Béla bizalmi (Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem), Sziklai Dusané üdülési és kultúrfelelős (Posta Kísérleti Intézet), Szilágyi József sportbizottsági tag (BUVIG), Szincsák Jánosné bizalmi (Berettyóújfalú 1 postahivatal), Szita Erzsébet tszb munkavédelmi szociálpolitikai bizottsági tag (Soproni Postaigazgatóság), Szücs Ferenc propagandista (Kisvárad 1 postahivatal), Tóth Imréné bizalmi (Gyöngyös 1 postahivatal), Tölgyesi Jánosné szb-tag (Budapest 5 postahivatal), Török Valéria bizalmi (Nyírbátor postahivatal), Tőke Ödönné tt-felelős (Csopak postahivatal), Turi János bizalmi (Heves megyei Távközlési Üzem), Utasi János propagandista (RTV Lakihegy Rádióállomás), Varga Aladárné szb-elnök (Magyar Posta Központja), Varga István vezető propagandista (Szolnok 1 postahivatal), Werbelyi Ferencné bizalmi (Salgótarján 1 postahivatal), Wencel Róbert mdb-elnök (Budapesti Postaigazgatóság), Zách István kultúr- és sportfelelős (Komárom megyei Távközlési Üzem), Zán Jánosné szb-tag (Budapest 114 postahivatal), Zeri Miklós szb-elnök (Szeged 2 postahivatal).

A propagandisták napja alkalmából

SAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT oklevelet

kapott Koloss István propagandista (TIG Óbuda Távbeszélő Központ).

Egy ország, amelynek 1 240 000 négyzetkilométeres, állandó szárazság sújtotta területén száznál kevesebb postahivatal működik, és némelyikben jó, ha két bélyeget adnak el évente. Ahol a körülbélül 7 milliónyi lakosságból 2012 a postai alkalmazott, de mindegyik szervezett dolgozó. Ahol a postaféleségnek kilómétereket kell gyalogolniuk, hogy egy kanna vízhez jussanak. Ahol az anal-fabéták aránya még ma is 70 százalék.

Az észak-nyugat afrikai földrészen levő Mali Köztársaság postás szakszervezetének helyettes főtitkára Sidiki Kouyaté előljáróban ezt a néhány jellemző adatot sorolta el hazájáról, mely évek óta szoros kapcsolatot tart a magyar testvérszervezettel.

A főtitkárhelyettes március 29-től április 5-ig tartó budapesti tartózkodásának célja részben a kooperáció elmélyítése, részben a nagy múltú hazai mozgalom tanulmányozása volt.

— Milyen tapasztalatokat szerzett?

— Nagyon hasznosakat. Elsősorban Csáki Lászlóné főtitkárral való személyes találkozásom alkalmával. A hosszú beszélgetésből főleg azt szűrtem le, hogy Magyarországon, a kormánytól kezdve a legkisebb üzemig, nemcsak meghallgatják a szakszervezetet, hanem hallgatnak is rá. A mozgalom alapelvei ugyan Maliban is hasonlóak, de ahhoz, hogy ezeknek a gyakorlatban is érvényt szerezzünk, még nagyon sok a tennivaló. Hiába van nálunk ugyanis egyetértési, véleményezési és vétőjog, ha mégsem tudjuk elejét venni a nemkívánatos jelenségeknek. Az ez év

Vendég Maliból

végén rendezendő VI. országos szakszervezeti kongresszusunknak az a legfőbb célja, hogy a szavak ne csupán szavak maradjanak.

— Az önök szervezetében mi a legsürgősebb tennivaló?

— A kormány nem akadályozza meg a szakszervezetek létét — ami jellemző általában az afrikai országokra — ezért a munkába állásakor mindenki szívesen vállalja a tagságot, amire senkit nem kényszerítünk, de mindenkit rábeszélünk. Az aktivisták azonban nincsenek kiképezve, így érdemben vitatkozni sem tudnak. Fontos feladatunk tehát a kéredek képzése, szemináriumok szervezése, hogy — elsősorban a dolgozók anyagi érdekeinek védelméért — egyenrangú partnerekként szállhassanak sikerre a gazdasági vezetőkkel, a tanultabb mozgalmi vezetők által kidolgozott költségvetési, a technikai felszereltséggel kapcsolatos témákat ugyan meghallgatják a postások, azonban a költségvetés nemigen hatol el a tudatukig. Ennek egyik fő oka az analfabétizmus, amelynek a felszámolása szintén sürgős tennivaló.

— Milyen Maliban a postások bérezése?

— Nálunk vagy állami, vagy nem állami státusban dolgoznak. Az előbbieket valamivel jobban fizetik, de az egykori nyolc nyugat-afrikai francia gyarmat közül valamennyi ágazatban messzemenően Maliban a legalacsonyabbak a fizetések. — Érvényesül-e hazájában a nők és a férfiak egyenlő bérezésének a gyakorlata?

— A postánál — ahol igen sok lány és asszony dolgozik — mindenképpen. Az számít, ki milyen munkakört lát el, függetlenül attól, hogy melyik nemhez tartozik. Postaügyi miniszterünk egyébként szintén nő.

— Kérem mondjon néhány szót saját magáról is.

— Fővárosunktól, Bamakótól 187 kilométerre születtem egy faluban, 1942 körül. A pontos dátumot azért nem tudom, mert akkoriban még nem anyakönyveztek az újszülötteket. A hat elemi elvégzése után egy, az önök szakközépiskolájához hasonló tanulóközpontba kerültem, ahol fémszerkezeti szakmunkásként szabadultam. Ezután még három évig tanultam a magasabb szakképzésért, de sokáig nem tudtam elhelyezkedni a végzettségemnek megfelelő munkakörben — Mali akkoriban még gyarmat volt. Később a munkahelyemen elvégeztem egy postai továbbképző tanfolyamot, majd egy évet Franciaországban töltöttem szakmai gyakorlaton. Kijártam

ezenkívül egy postai ellenőri és egy felügyelői kurzust is.

— Szakszervezeti tag a munkába lépésem óta vagyok. 1968-ban egy postaszerv szakszervezeti titkáráként vállaltam funkciót, és 1978 óta dolgozom függetlenített helyettes főtitkárként. Tagja vagyok hazámban a szakszervezetek országos tanácsa központi bizottságának is.

— Hol fordult meg Magyarországon, mi tetszett, mi nem hazánkban?

— Először járok az Önök országában. Együtt érkeztem a moszkvai nemzetközi kongresszuson részt vett magyar delegációval. Már a szovjet fővárosban olyan baráti szeretettel vettek körül a magyar postászsakszervezet képviselői, amit — úgy hittem — aligha lehet fokozni. De sikerült, s talán ennek köszönhető, hogy az egy hét alatt kizárólag kellemes benyomásokat szereztem. Megtekinthetem gyönyörű fekvésű fővárosuk valamennyi nevezetességét; jártam Szentendréen, a Dunakanyarban, megnéztem Apajpusztán egy rendkívül érdekes lovasbemutatót. Elkísértek vendéglátóim az irigylésre méltó Postás Múvelődési Központba, a Belváros Távbeszélő Üzembe, a Távbeszélő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatalba; az utóbbiakban főként a műszaki megoldások iránt érdeklődtem.

— Mivel a Budapesten tanuló honfitársaim közérzete szintén nagyon érdekelt, velük is hosszán elbeszélgettem. És csak azt ismételhettek meg, amit tőlük hallottam: akárcsak én, e néhány nap alatt, ők is boldognak érzik magukat ebben a felszabadult, kedves emberek lakta országban.

Simon Zsuzsanna

Növekvő aktivitással

A Postások Szakszervezeteinek XII. kongresszusa előtt, ebben a választási időszakban az év márciusában és áprilisában utoljára került sor az éves munkát értékelő taggyűlésekre.

Az előző évekhez képest az idén több dolgozó vett részt a tanácskozásokon. Több tényező eredményező volt a nagyobb részvételi kedv. Ezek közé tartozik a 10 százalékos bérfelajánlás, a közlegelő szakszervezeti választások, a posta szervezeten belüli sítésének első tapasztalatai.

A taggyűléseken a kiemelt bérfelajánlás jelentette az egyik legizgalmasabb témát. Megfogalmazódott az a vélemény, és ez szinte teljes körűen tekintethető: a postások örültek a kiemelt bérfelajánlásnak, de a beharangozás módjának nem. A sajtó szenzációként számolt be a postai bérfelajánlás mértékéről, de nem szólt a megoldásra váró nem kis feladatról.

A forgalmi dolgozók, akiknek jó része közvetlen kapcsolatban áll az ügyfelekkel, panaszkodtak, hogy a bérfelajánlás híre és a tarifamelesség együtt sok helyen azt a reakciót váltotta ki, hogy türelmetlenebbek lettek a postai munkát végzőkkel szemben, ugrászerű minőségi változást várnak a postai szolgáltatásoktól.

Többben szóltak a szervezeten belüli tapasztalatairól: elmondták, hogy sokáig hagyta a posta bizonytalanságban az érintett dolgozókat, nagyon sok helyen ezért megnövekedett a fluktuáció. Az „elbocsátó anyaszerv” már nem érezte igazán magáénak a leváló részeket, a

fogadó postaszervek több helyen egy kicsit bizonytalankodva fogadták az újakat, és ez is rontotta az érintett dolgozók hangulatát.

A taggyűlések egyik legfontosabb pozitív tapasztalata volt, hogy nagyon sok hasznos javaslat hangzott el, miképpen lehetne a posta munkáját jobbatenni, javítani a munka szervezetségét, közönségkapcsolatukat. Továbbra is felvetették például, hogy csökkenteni kellene a távbeszélő-kezelők munkaidejét.

A vasárnapi hírlapkezesítés megszűnését is örömmel fogadták a dolgozók többsége, de a nyugdíj előtt állóknál gondot jelent az ebből eredő keresetkiésés. Sokan kérték a hírlapbérrendszer felülvizsgálatát is. Szót emeltek többen azért, hogy a kollektív szerződés módosítása kapcsán sok dolgozóztól, illetve visszaszorultak, közöttük olyanokat is, akiket korábban köteleztek valamely iskolába vagy tanfolyam elvégzésére. Az „örök slágerről”, az üdülőjegykezelésről is sok szó esett. A legutóbb az azt panaszolták, hogy kevés a 2 vagy többgyermekes családok üdülési lehetősége.

Összességében elmondható, hogy a beszámoló a felfokozott érdeklődésnek megfelelt. Legfontosabb tapasztalatunk, hogy a postás kollektíva reálisan látja saját helyzetét, és azonosul pártunk XIII. kongresszusának alap gondolatával, miszerint: boldogulásunk záloga saját munkánk minősége.

Földi Antal
Meszlényi Ferenc

Teljesítették a többletvállalásokat

(Folytatás az 1. oldalról.)

Zachár Gyözőné mindenképp arról beszélt, mi segítette, doppingolta az egész kollektívára jellemző nagy igyekezetet.

Legelsősorban a lelkesedés. De emellett — már évek óta — a jól működő ösztönzőrendszer is hozzájárul a jobb közérzethez, s a minőség mind szigorúbb mércéinek eléréséhez. Igaz, hogy ma már a belföldi telefonforgalomnak 85, a nemzetközinek pedig 90 százalékat automata központjaink bonyolítják le, de a fennmaradó százalékok azt jelzik, szükség van ma is a kézi munkára, az emberi teljesítőképességre. S ez fokozott felelősséget ró a műszakiakra és mindazokra, akik a telefonközpontjainkban ülnek.

Ezeknek az embereknek a szellemi igénybevétele, megterhelése rendkívül nagy. Régi panaszuk — s ezzel a tszb is egyetért — hogy ez a munkakör nem számít szakmának, s ez a tény természetesen a lehetséges jövedelmekben is megmutatkozik. Bár talán még a pénz sem oldana meg mindent; az itt dolgozók rövidebb műszakot szeretnének — mi úgy véljük, teljes joggal. Ez azonban csak akkor valósítható meg, ha átminősítik ezt a munkakört, például egészségre ártalmasnak — mint ahogyan valójában az is. Sokkal kevesebb munkarögzöndük lenne, ha ezt sikerülne elérniük.

A sikerrel teljesített többlet-feladatokról Bertalan Sándor igazgató beszél:

— Nagyon szép munkák voltak. Csak néhány közülük: a fogathajtó világbajnokság kezdete Szilvásváradon üzem helyezettük a nemzetközi távhívásra alkalmas központrészeket — s talán ezzel is sikerült színvonalasabbá tenni ezt a rangos nemzetközi eseményt. Részt vettünk a budapesti új kongresszusi központ építésében, a külső és belső hírközlő rendszerek kialakításával. Az elmúlt évi országos postás konferenciával egyidőben Gödöllőt bekapcsoltuk a távhívásba, legutóbb pedig, igaz ez már nem a tavalyi eredmények listáját gyarapítja: a Budapest Sportcsarnok közvetítő vonalainak kiépítése szerepel elvégzett munkáink között.

Íme néhány adat az igazgatóság tavalyi eredményei közül: 1984-ben 200 millió forinttal teljesítették az eddigi legnagyobb eredményüket, a teljesítményük 109,5 százaléknak felel meg. Kisebbségű költségű nagyobb eredményt értek el, s ez szintén olyan teljesítmény, amely a jelenlegi gazdasági helyzetben az egyik legfontosabb szempont a vállalati gazdálkodásban. Nyereségtérvük 1 milliárd 281 millió forint volt, a tényszám pedig 1 milliárd 483 millió — 115,8 százalékos teljesítmény. Ami ebben az igen szép eredményben közrejátszott: jó néhány tengerentúli országgal építették ki a távbeszélő kapcsolatot. (Idén Afrika és Dél-Amerika több országa szerepel hasonló céllal terveik listáján.)

Bertalan Sándor igazgató: — Nagyon szigorúan ellenőrizzük, hogyan állunk a beruházások színvonalával, hogy pontosan az előírt számok alapján dolgozzunk-e. Háromnaponként egyeztetjük telexen a posta központjával, hogyan állunk, és sikerül pontosan megfelelni a várakozásoknak. Újítómozgalomunk is sikeresnek bizonyult:

tavaly 15 milliós hasznot hoztak a vállalati újítások. Több kiváló újítónk van, s van olyan közöttük, akinek 150 ezer forintot fizettünk ki. A leghasznosabb javaslatok, ésszerűsítések szűk keresztmetszeteket oldanak fel kis ráfordítással, s olyan dolgokat tudunk segítségükkel megoldani házilag, amelyenekre a gyárak nálunk nem vállalkoznak — ez a legfőbb értékük. A készletgazdálkodásunk is eredményes volt: öt millióval maradtunk alatta az előírt készleteknek. Mi úgy érezzük, s a tényszámok is ezt igazolják: mindent megtettünk a takarékos és ésszerű gazdálkodásért.

Zachár Gyözőné: — Túlzás nélkül állíthatom, hogy nagyon jó a légkör az igazgatóság dolgozóinak között. Az emberek érzik, hogy érdemes dolgozni, hiszen elismerik munkánkat. Idén január 1-től új szervezetben dolgozunk, 1800 fő a létszámunk, dolgozóinknak több mint fele szocialista brigádtag, 102 szocialista kollektívánk van, közülük idén 97 nyerte el a szocialista címet. Az idei május 1. jó néhány rangos kormánykitüntetést hozott dolgozóinknak. Három brigádunk elnyerte a Magyar Posta elnöke és a Postások Szakszervezete által adományozott kitüntetést. A győri átviteltechnikai góc Rába nevű műszerész szocialista brigádja pedig — a csehszlovákiai partnerekkel való együttműködésért, az emberi és munkakapcsolatok kialakításáért — a Posta Kiváló Brigádja, és a Nemzetközi Munkaverseny Kiváló Brigádja is lett. Tizenöt szervezeti egységünk versenyzett a pályázat értelmében, s közülük három Élüzem, egy pedig Kiváló Hivatal címet nyert. A munkaverseny-vállalásokban mindenütt meghirdették a XIII. pártkongresszus és hazánk felszabadulása 40. évfordulójának tiszteletére is a felajánlásokat, s e két ünnepi esemény jegyében tevékenykedtek egész évben.

A lendület nem tört meg, a versenyszellem most is változatlan a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságon. Az év első negyedében idén is összeültek a tszb-tanácskozásra, s ismét meghirdették a vetélkedést a legjobbak közé jutásért. S ebben már szép hagyományaik vannak az ittenieknek. A Kiváló Igazgatóság címet 1973-ban, 1976-ban, 1983-ban és 1985-ben nyerték el; a SZOT—MT Vörös Vándorzászlójának 1960-ban, 1961-ben, 1971-ben és 1976-ban voltak a birtokosai, 1975-ben és 1981-ben pedig a posta vezérigazgatójának és a Postások Szakszervezete Elnökségének a dicséretében részesültek. S mindennek nemcsak örülnek, hanem felelősséget és kötelezettséget is éreznek a további munkájukért.

Április elején a bizalmi küldött tanácskozásán a most nemrég átszervezett igazgatóság régebbi és új tisztségviselői egy emberként vállalták a közös teendőket, ami a gyors beilleszkedést és a jó munkahelyi légkört igazolja. Mindenki felelősen szolt, a közös és egyéni érdekeket figyelembe véve. S egyöntetű a vélemény: a jövő sikereinek további záloga a jó összhang a továbbiakban, s a vezető és a végrehajtó szolgálat között; az élet parancsolta reformok mielőbbi megvalósítása, de úgy, hogy a jó hagyományok értelmetlenül ne szenvedjenek csorbát.

Rácz Judit

Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság

Mindig új megoldásokra törekednek

Korszerű vezetési szemlélettel folytonos küzdelem az elszűkülés ellen, állandó törekvés az újszerű formák bevezetésére, a nehezebb körülmények ellenére is a gazdaságosságra, a szolgáltatások minőségének a javítására. Tömören így foglalható össze a tavalyi munkájáért elismerő oklevéllel kitüntetett Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság koncepciója.

A mintegy tíz esztendeje stabil létszámú (1770 fő), folyamatos üzemű postai egység feladata az ország valamennyi nagyobb és kisebb rádió-, illetve gerinc- és átjátszó televízióadó-jának hibátlan működtetése; a zavarok felkutatása, intézkedés az elhárításukra.

A teljesítményeivel hosszú évek óta a Magyar Posta élvonalához tartozó igazgatóság főbb célja a múlt esztendőben is a minőségi és megbízhatósági normák szinten tartása, elsősorban az importból származó anyaggal, energiával való ésszerű takarékoskosságot, a munka hatékonyságának növelése, az előírt közzgazdasági szabályozók és mutatók betartása volt.

Hogy a posta tekintélyének, nyereségének növelését szolgáló követelményeknek maradéktalanul sikerült eleget tenni, köszönhető elsősorban a munkaverseny-mozgalomnak, melyhez a gazdasági és társadalmi vezetők évről évre konkrét, a napi teendőkhöz alkalmazkodó programot dolgoznak ki. Ezt bontják tovább, gazdagítják javaslataikkal a felügyelőségek és a hozzájuk tartozó állomások.

A szocialista munkaversenyben ma már 131 brigád mintegy 1400 taggal (a létszám 76 százaléka) vállal külön feladatokat — 1984-ben összesen 2500-at. 106 közösség csatlakozott közülük a kongresszusi, felszabadulási versenyhez. Ennek során 613 olyan felajánlást tettek, melyek a napi üzemvitelben, a fenntartásban, a rekonstrukciós munkálatokban egyaránt a műszaki tevékenység szervezetszervezését, hatékonyságát segítették elő. A Posta Kiváló Brigádja címet nyert győri Petőfi Sándor és a tárnoki Szikra, valamint az ugyancsak példamutatóan dolgozó (igazgatósági kiváló) martfői Komarov, a solti Ságvári Endre kollektívákkal az élén, a brigádok az anyag- és energiamegtakarítás szempontjainak érvényesítése mellett olyan feladatokat is elvégeznek, melyekre külső kivitelezők nem vállalkoznak. Az ilyen jellegű társadalmi munkák értéke 1984-ben 230 ezer forint volt.

Igen élénk emellett az újítómozgalom is; a minőséget és a gazdaságosságot ötvöző kezde-

ményezések kidolgozásával és megvalósításával minden ötödik ember foglalkozik az igazgatóságon.

Nagy súlyt helyezett tavaly a vezetőség a számítástechnikai kultúra fejlesztésére; ettől az elméleti és az elemző munka javulását várják. E célból dolgozták ki a múlt évben a modern technika alkalmazásának helyi feltételeit, a több évre szóló elgondolásokat; mindezekben a törzs osztályainak jut majd nagy szerep. A köztük folyó munkaversenyben a felügyelőségek és az állomások munkáját irányító tervgazdasági és üzemviteli műszaki osztály vevett az élén. A felügyelőségek között — 97 százalékos teljesítménnyel az Országos Mikrohullámú Központ, valamint a pécsi és a szentesiek nyújtottak kiváló teljesítményt. Élüzem címet nyert az OMK TV-URH-csoportja és a Mikrohullámú Kapcsoló Szolgálat, Nagykanizsa és Szentes tv-állomás, továbbá Tárnok állomás. Az előzőkön felül a Felügyelőség Kiváló Szervize kitüntetést nyerte el a budapesti felügyelőség PM szervize.

A szakmai ifjúsági verseny döntőjében 72 fiatal vetélkedett egymással, s hatan szereztek meg a Szakma Ifjú Mestere címet. 643 gépjárművezető és 252 gyalogos indult ezenkívül az igazgatóság szokásos évi KRESZ-versenyén. Nem volt sikeres ezzel szemben a régebben nagy érdeklődéssel kísért műszaki, gazdasági pályázat; okainak elemzésével, megújításának lehetőségeivel foglalkoznak az illetékes vezetők.

Új, jelentős színfoltja volt a versenynek az a pályázat, melyben a brigádok állomásuk történetét írták meg. A 17 pályamű közül a legjobbnak a székesfehérváriak monográfiája bizonyult, de igen értékes anyagot küldtek be a győriek, a hódmezővásárhelyiek, a szombathelyiek, a komádiak, és a tárnokiak. A felszabadulás 40. évfordulójának és az MSZMP XIII. kongresszusának tiszteletére adták ki *Sugár Gusztávnak*, a pécsi felügyelőség nyugdíjas vezetőjének a Magyar rádiózás története a felszabadulásig című, nagy érdeklődésre számot tartó könyvét is. Mind a könyv megjelenésének, mind az igazgatóság munkája elismerésének jelentőségét növeli, hogy idén ünneplik a hazai rádiózás 60. születésnapját.

Az eredményeket illusztrálják a beszédes számadatok is: a beruházások pénzügyi és aktíválási tervét 99,9, illetve 106,2 százalékra teljesítették. A működő állóeszközök bruttó értéke 4,815, nettó értéke 2,361 milli-

árd forint volt. Állóeszköz-fenntartásra összesen 314 milliót költöttek, ami 101,8 százalékos teljesítésnek felel meg.

Ötvennégy dolgozónak nyújtottak lakásépítési támogatást; 6 millió 110 ezer forintot központi forrásból, 160 ezret pedig a társadalmimunka-alapból adható kölcsönrel.

A cső- és importkiváltással elért devizamegtakarítás egy-millió forint volt. A számítógépparkot 10 darab Commodore 64, valamint 20 darab ZX-81 személyi számítógéppel bővítették; kezelésükre 170 embert oktattak ki, és 30-an kezdtek el megtanulni. Ezzel kapcsolatban érdemel szót, hogy a csaknem 1800 dolgozóból 336-nak van egyetemi, főiskolai végzettsége. 1984-ben 26-an vettek részt állami oktatásban, 108-an pedig szaktudásukat bővítették vagy új szakmát szereztek.

A dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítását fogja szolgálni a több műszakos munkakörökben június 1-től bevezethető 40 órás munkahét, a 8 százalékos körüli bérfejlesztés az eddiginél differenciáltabb elosztása; vizsgálják a 334 nyugdíjas szociális körülményeit, hogy helyzetükön a lehetőség adta határokon belül könnyíthessenek, s egy tavaly elkezdett, idén befejezett felméréssel az igazgatóság értelmiségi rétegének munka- és életvitelét, értékorientációját tanulmányozzák.

Mindez természetesen nem azt jelenti, hogy az igazgatóság tevékenységében már nincs mit javítani. Amellett, hogy gondot okoz a mintegy 5 milliárd forint értékű állóeszköz-állomány felújítása — amire egyre kevesebb pénz fordítható —, nem mondható eszménynek az üzletpolitika, például a különféle szolgáltatások költség- és ár kalkulációja. Tovább kell szigorítani a gazdálkodási, a technológiai és a munkafegyelmet, szemléletváltoztatással azon igyekezni, hogy az egyéni és a

csoportos jövedelmek jobban tükrözzék a teljesítményeket.

E feladatokat a további eredményeket befolyásolják. A tavalyinál több beruházási munka során (275 millió forintos keret) üzembe kell helyezni a komádi IV sávú tv-adót és antenarendszert, 11 urh-adót Szentesen, Komádiiban, Kékesen, Kabhegyen, ezenkívül mintegy 10 átjátszóadót. Folytatják a marcali kh-adóállomás építését, az erőáramú és a diósi rekonstrukciót, a dél-balatoni mikrohullámú összeköttetés munkáit. Tovább folyik a szombathelyi göckörzet, a nyugati lánca bővítése, valamint a Szeged—Szentes—Martfű és a nyugati lánca zárásának az előkészítése. Hozzákezdtek az új pécsi távkezelés kh-adó létesítéséhez, a hegyhátsári tv és urh-adóállomás előkészítési munkáihoz.

Az 1985-ben fenntartásra fordítható 334 millióból felújítandó a lakihegyi 314 méteres torony, az OMK homlokzata és a győri tv-állomás, karbantartásra szorulnak a jászberényi tornyok. Az eddigi éveknél sokkal nagyobb (26 millió forint) K+F keretből kiemelten kell foglalkozni a kábelés tv-hálózatok fejlesztésének az igazgatóságra háruló feladataival; jelentős munka lesz emellett — a 100 MHz-es urh-műsorszerelés bevezetésének részeként — a budapesti és a kabhegyi adók telepítésének előkészítése.

A felsoroltak megvalósítása nem csekély erőfeszítést igényel beosztottaktól, vezetőktől egyaránt. De hogy az igazgatóságon dolgozók megbirkóznak majd e feladatokkal is, garancia rá az egész kollektíva emberi minősége, eddigi teljesítményei. Nem utolsósorban a több mint 25 éves igazgatói gyakorlatot folytató vezető személye, a gazdasági-társadalmi irányítók közötti összhang, megújulásra mindig kész gondolkodásmodjuk. S. Zs.

A munkaverseny-mozgalomban 1984-ben elért eredményei alapján

A POSTA KIVÁLÓ BRIGÁDJA és a NEMZETKÖZI MUNKAVERSENY ÉLENJÁRÓ BRIGÁDJA

kitüntetésben a Rába műszerészbrigád (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), a Beton-Acél tervezőbrigád (Postai Tervező Intézet) és a Szinkron tudományos munkatárs brigád (Posta Kísérleti Intézet) részesült.

A POSTA KIVÁLÓ BRIGÁDJA

kitüntetést kapta a Puskás Tivadar távbeszélő kezelői brigád (BUVIG Tatabánya 1 postahivatal), a Május 1 kispárkabantartó brigád (Budapesti Postaigazgatóság Fenntartási Üzem), az Ifjúság autószerelő brigád (Járműtelep I. üzem 120. műhely), a Savaria távbeszélő-kezelő brigád (Soproni Postaigazgatóság Szombathely 1 postahivatal), a Béke műszerészbrigád (Pécsi Postaigazgatóság Somogy megyei Távközlési Üzem), a Dózsa György hálózat és kábelépítő brigád (Miskolci Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzem), a Terv terelőadói brigád (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság közzgazdasági osztály tervecsoport), a József Attila főpénztári brigád (Budapesti Postaigazgatóság Budapest 70 postahivatal), a Barátság műszerészbrigád (BUVIG Fejér megyei Távközlési Üzem), a Gutenberg nyomdaüzemi brigád (Anyag- és Értékcikkhivatal Nyomdaüzeme), a Petőfi Sándor műszerészbrigád (PRTMIG Mikrohullámú Állomás, Győr), az Ifjúság kábel szerelő brigád (HTI Hálózatfenntartó Üzem, Pápa), a Gagarin műszerész brigád (Debreceni Postaigazgatóság Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem), a Petőfi Sándor műszerészbrigád (Soproni Postaigazgatóság Győr-Sopron megyei Távközlési

Üzem), a Petőfi hírlapügymintezői brigád (Központi Hírlap Iroda), az Alföld hírlapmozgatópostai brigád (Budapesti Postaigazgatóság Budapest 78 postahivatal), a Petőfi Sándor lakatosbrigád (Posta Építési Üzem V. Főmérnökség), a Dobó Katica táviró-távbeszélő-kezelő brigád (Szegedi Postaigazgatóság Szentes 1 postahivatal), a Széchenyi mérnökbrigád (Posta Központi Beruházási Iroda), a Rózsa Ferenc hírlapkezelési brigád (Pécsi Postaigazgatóság Pécs 1 postahivatal megyei hírlap osztály), a Marie Curie felvevő-főpénztárosi brigád (Soproni Postaigazgatóság Győr 1 postahivatal), a Petőfi távirás brigád (Debreceni Postaigazgatóság Mátészalka 1 postahivatal), a Szervezés szervezői brigád (Posta Kísérleti Intézet), a II. Rákóczi Ferenc épületkarbantartó brigád (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Épületkarbantartó Üzem), a Törekvés kábel szerelő brigád (Posta Építési Üzem Kábelüzem I. főmérnökség), a Szikra műszerész brigád (PRTMIG Rádióállomás Tárnok), a Béke hálózat szerelő brigád (Miskolci Postaigazgatóság Miskolc városi Távközlési Üzem), a Törekvés kábel szerelő brigád (Szegedi Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzem, Szeged), az Aramellátó brigád (Posta Javító Üzem), a Salvador Allen gépkocsivevő, -szerelő brigád (Posta Járműtelep Dózsa Garázs), a Gagarin kézbesítőbrigád (Debreceni Postaigazgatóság POFÜ), és a Béke forgalmi kezelési brigád (Szegedi Postaigazgatóság Kecel postahivatal).

NEMZETKÖZI MUNKAVERSENY ÉLENJÁRÓ DOLGOZÓJA

kitüntetést kapott a kitüntetett brigádok tagjai közül Vucskó Kálmán HTI Győri Üzem (Rába brigád), Antal Jenőné POBERTI (Beton-Acél brigád), és Rátki Béla PKI (Szinkron brigád).

Fekete pont az út végén

Tanyák postása

Nagy postája van Tétnek. Fő utca 4. szám alatt áll az épület: négy felvívőhellyel, huszonkét dolgozóval és a lakosság határtalan épülmáival. Innen, ebből az épületből viszik naponta a szélrózsa minden irányába a postások az újságokat, a leveleket, a táviratokat, az üzeneteket ki a nagy faluba és az igencsak eldugott apró, isten háta mögötti területekre: Badic-tagra, Soós-tanyára. A fogadtatás éppen nem nyájas. Morzsi kutya csak a tévében veszélytelen, itt dúvadnak mutatja magát — még akkor is, ha naponta látja a postást. Ahányszor csak megjelenik, annyiszor dühös rá: mit háborítja az idős testvérpárt, a beteg Soós Bálintot és hűgát, Jolánt?

A csaholásra Jolán néni iparkodik vödörrel a postás felé, miközben a kutyát korholja: — Eridj már a jégomodat, hiszen naponta itt van nálunk Marika az újsággal. — A kutya mégis csak akkor látja a postást, hogy Tóth Lajosné hátát fordít a tanyának. — Marikám! — kiabálja a vödörös tanyalakó. — Messzi van nekem már a közel is, aztán hiába járok a boltba petróleumért. Három hónap óta hiába, mert nincs. Kérné meg az urát, lelkem, az autóbusszon jár többfelé, hozzon nekem egy kis petróleumot. Van, amikor egész éjszaka talpon vagyok, ápolom a bányámat, aztán a gyertya, ugye gyorsan fogy, meg drága is. Mi ketten élünk havi kétezerötven forintból...

Petróleum...? — csodálkozhat bárki. Itt még a petróleum is szenczió...? — Az. Sajnos. Járjuk a többi tanyát is, és mindenütt megtudhatom: itt a legfontosabb ember a postás. Tétlesvár-pusztát a legnagyobb lakott terület. Tizennyolc családban összesen negyvennyolc ember él. A többség a tétitermelő szövetkezetben dolgo-

zik, de vannak, akik Győrött, az áfész-nél vagy a Városgazdálkodási Vállalatnál keresik kenyerüket. „Hajnali kenyérüket” ahogy ők mondják, mert mindig hajnalban kelnek, hogy idejében munkahelyükre érhesse-

nek. Náluk is, mint másutt, családtag a postás. Tudnak egymásról mindent. Hol született kisbaba, kinek beteg az anyósa, a férje, a felesége. Mikor érkezik a boltba az illatos kenyér, a péksütemény. A postás az újságokon, a leveleken, a nyugdíjakon kívül mindenhol a jó szót is elviszi — és hasonlót kap cserébe. A postaládkát is ő őríti, visszaútnál magával viszi a feladott leveleket.

A postás néni pihenőhelye a „kaszinó”, a mindenki találkái helye, a tenyérnyi bolt és mellette a vendéglő, a Győri Áfész 208-as egysége. Ez amolyan egyszemélyes boltocskák. *Dezső Zoltán* majorka és boltos és kocsmáros egyben. Kapható itt minden fontos portéka: tej, tejföl, vaj, sajt, kenyér, péksütemény, liszt, zsír, befőttek, savanyúságok, szárított zöldségek, cigaretták, szivar, gyufa, mindaz, amire csak szüksége van egy majorkának.

— Fulladok — mondja a postás, amikor lehuppan egy székre. — A szívem fájlalja a napi sok kilométert, a téli hóviharokat, a nyári kánikulát. Nem vagyok már húszéves, az idő megeszi az embert, ha becsülettel teszi a dolgát. A boltos szóadavizel, málnával kínálja. Közben valaki a füllembe súgja: — Marika néni nem is tudna megenni nélkülünk. Ha nem kellene letekernie a napi húsz kilométert, bizonyosan hiányérzete lenne.

Bizonyosan. De azért az egész napi ázás, fázás, sártaposás után oázis postás Marika számára a családi fészék, Tét, a Debrecen utca 8. számú ház három szoba összkomfortja. Férje és három gyermeke van. A huszonhat éves Jóska, aki a Gázgyárban dolgozik, a húszéves Lajos, aki Győrött, a Praktikum Szövetkezetnél van (és gyermekei közül az egyetlen családost, akinek két éves Attilája és a család egyetlen unokája), és László, a legkisebb, a tizennyolc éves pék.

A férj is közösségi ember. Megértő, szeretetre méltó családapa, a Volán embere. Ő és még két társa viszi naponta a kicsinyeket a tanyákról, a faluba — óvodába és iskolába — autóbusszal reggelente, délután meg viszi őket vissza. A postás néni este családanya, feleség, takarítónő, mosónő, mint minden más anya, akinek a konyházason kívül még más feladata is van, mert kenyérkereső.

És másnap reggel csörög az ébresztő. Mindenkit felkelésre, munkába szólít. Marika is megy a postára, aztán a tanyákra, a pusztákra. Onnan meg ke-rekez tovább Bodic-tagra, Opic-tagra, Tétlesvárra — ha esik, ha fúj, ha mínusz huszonhat fokot mutat a hőmérő vagy ha plusz harmincat... És most, a tavaszok tavaszán csak azok hiszik, hogy itt van már a jó idő, akik a naptárt nézve meleg, védett szobában ülnek. A postás ma még másként érzi ezt a ruhabélest fürkésző szélben, a sárban, a hűvös, leheletmutogató csipős reggeleken...

Itt még a petróleum adja a fényt

A pocsolja még elkerülhető, a sár nem

A postán is pedagógus

Ha valaki szívesen foglalkozik az emberek gondjaival, erre megtalálhatja a lehetőségeit, így a mai álmokban elképzelt katedra helyett a felvívőablak mögött, majd bármelyik postai munkahelyen és a társadalmi feladatok közepette is.

Kmetty Pálné tanárnő szeretett volna lenni, érettségi után fel is vették az egyetemre, de a hirtelen megváltozott családi körülmények a tanulmányok abbahagyására kényszerítették. A „kényszer”, főleg az idők távolából, már nem tűnik keserűnek, sőt még kezdetben sem fájt valóban. Törzsjátékosa volt a vásárosnaményi gimnázium kézilabdacsapatának, s mire

felocsúdott életének váratlan fordulatából, azt vette észre, hogy csapatársaival együtt a helybeli postahivatal dolgozója. Nem került tehát teljesen idegen környezetbe, a hivatal ve-

zetői és dolgozói a jövevényeket kedvezően fogadták, könnyű volt tehát beilleszkedni. Mindössze az életútra kellett új terveket készíteni. Az emberek ugyanis, akikkel ezután foglalkozott, nem iskolapadban ültek, hanem a postahivatalba jöttek ügyes-bajos dolgaikkal, vagy telefonon kértek kapcsolást, s ha dicséretet nem is vártak, a jó szót, segítségért mindig hálásak voltak.

Az idő pedig múlt, Kmettyné végigjárta a hivatalnak szinte valamennyi munkahelyét, s hogy nem is akármilyen módon, azt felettésem bizalmasan tanúsítja. Jelenleg ugyanis a hivatal belső ellenőrével dolgozik. A hivatal ügyfeleivel ugyan most már kevesebb tennivalója akad, annál többet törődhet munkatársaival, a benti dolgozókkal éppúgy, mint a kézbesítővel, és igazi postásokká nevelheti a mostanában belépő ifjakat.

Mint a kézilabdacsapat tagja, társaival együtt bekapcsolódott az azóta várossá cseperedett nagyközség KISZ-szervezetének munkájába. A helybeli művelődési házban, amelynek igazgatója ugyancsak osztálytársuk volt, eleven társadalmi élet folyt. Ez hamarosan kisugárzott a postahivatalra, mivel jó húsz esztendővel ezelőtt Kmetty Pálnét a hivatal dolgozó megválasztották a szakszervezeti bizottság tagjainak; a kulturális és nőfelelősi feladatok ellátásával bízták meg. Az idősebb postások is egyre inkább

megismerkedtek a művelődési házban folyó élettel, és szívesen elkísérték lányait, a kézilabda-mérkőzésekre. Persze a művelődés komolyabb lehetőségei is nyitva álltak mindenki előtt. Letéti könyvtárakban például mindig volt friss olvasnivaló.

A becsülettel ellátott megbízatást követi a többi. Kmettyné előbb elnöke, majd — egymás után két választási időszakra — titkára lett a járási szakszervezeti bizottságnak. Mint mondja, nehezen tudná elképzelni életét társadalmi tisztviselő nélkül, annál kevésbé, mivel úgy érzi, munkatársai szeretik, megbecsülik. Szívesen ellátott hivatali és társadalmi munkáját nem éri fárasztónak. A munkahelyi közösség, amely hasonló szellemű utánpótlását is nagy szeretettel és körültekintéssel neveli, mindenben támogatja. És nem marad el a segítség a család részéről sem. Vidéki útjaira gyakran hajózásvetető férje viszi el kocsin.

És most a sok munka közben következnek egy kis ünneplés! A hivatal dolgozó az Élűzem cím megünneplésével együtt Kmetty Pálnéknak is szívvel jövő jókívánságait fejezhetik ki Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú kitüntetéséhez, amint két fia, a negyedéves műszaki egyetemi hallgató János és az elsős gimnazista Pál az eddigienél is büszkébben tekinthet fel kitüntetett édesanyjára.

— kisbenedek —

Van becsülete a munkának

Gimnáziumba általában mindenki a továbbtanulás céljával jelentkezik. Így indult az életnek Pásztor János is. Érettségi után édesapjának váratlan megbetegedése miatt ettől még is el kellett állnia — szükség volt a keresetere. Szakmunkástanulónak jelentkezett, és kitanulta a távközléstechnikai műszerész szakmát. Végigjárta a Budapest vidéki Postai igazgatóság nagy távbeszélő-központjainak jelentős részét, karbantartóként dolgozott Dunaújvárosban, Vácott, Salgótarjánban, mígnem 1968-ban Balassagyarmat távbeszélő-központjába került.

Megszerette munkáját, soha nem gondolt arra, hogy szakmáját más munkáltatónál, például a jobb kereseti lehetőséggel kecsegtető iparban hasznosítsa. Szakismereteinek bővítésére gimnáziumi érettségije mellé megszerezte a Puskás Tivadar Távközlési Technikum hasonló bizonyítványát is, és elvégezte a műszaki típusi tanfolyamot. A magasabb képesítés megszerzése és a családról való gondoskodás között azonban az utóbbira szavazott.

Ez azonban nem azt jelentette, hogy elszakadt volna a közösségi élettől. A szakszervezetbe már szakmunkástanuló korában belépett. Salgótarjáni munkahelyén együtt dolgozott a megyei távközlési üzem szbittkárával, Róth Antallal. Sokat beszélgettek politikai kérdésekről, a szakszervezet különböző feladatairól. Így azután, amikor Balassagyarmaton 1969-ben még egészen fiatalon bizalmivá

választották, nagy megtiszteltetésnek tekintette új tisztségét. Munkája nem múlt ki a tagdíjak beszédésével, mindig kész volt arra, hogy segítsen a gondjaikkal hozzá forduló csoporttagokon. A kezdetben hét tagból álló csoport létszáma a távbeszélő-szolgálat — sajnos, nagyon is lassú — fejlődésével időközben tizenhatra növekedett, brigádba tömörült, és összetételében változatlan közösséggé kovacsosodott. Pásztor János kétszeres irányításával — ő ugyanis csoportvezetőjük és egyúttal a brigád vezetője is — előljáróknak és a posta igénybevevőinek megelégedésére tartják üzemben a volt balassagyarmati, a szécsényi és a rétsági járás valamennyi fő- és alközpontját, továbbá az említett területen működő átviteli technikai berendezéseket. És hogy a ma már jócskán túlhaladt kézi kezelésű központokban is lehet becsülettel helytállni, azt igazolja Szondi nevet vi-

selő szocialista brigádjuk két alkalommal is kiérdemelt magas szintű kitüntetés, a Posta Kiváló Brigádjá cím.

Újabb megtisztelő feladatot a legutóbbi választások alkalmával kapott. Hogy a csoportja ismét bizalmat szavazt neki, az várható volt, de hogy a területi szakszervezeti bizottságnak is tagjává választották, azt igen nagy elismerésnek tekintette. Négy megye postásainak gondjaiban osztozni, azokban csoportjának közreműködésével véleményt alkotni, keresni a megoldást és tiszta lelkiismerettel részt venni a döntésben — nem csekély felelősség. De szívesen vállalja, és önkéntes kötelességeinek minden igyekezzel eleget is tesz. Úgyanyira, hogy munkásságát a Szakszervezetek Országos Tanácsa május 1. alkalmával a Szakszervezeti Munkáért kitüntetés arany fokozatával ismerte el.

— Őszintén meghatódtam — mondta az ünnepek utáni beszélgetésünkön. — Egy oklevélem már van, de ilyen szép kitüntetésről álmodni sem mertem volna. Úgy érzem, a lelkiismeretem társadalmi munkáért igazán megbecsülik a mozgalomban.

Mi is együtt örülünk Pásztor János kitüntetésének, s meg vagyunk győződve arról, hogy ez az elismerés nemcsak eddigi fáradságát nyugtázza, hanem további tevékenységét is előlegezi. Jó erőt és egészséget kívánunk hozzá.

— B. I. —

Játék a kertben

A tavasz öröme játékos sportvetélkedőt hirdetett a Postás Művelődési Központ a gyermekek részére. A színhely: a legendás hírű Benczúr-kert, amelynek neve még néhány évvel ezelőtt is szinte fogalom volt a budapestiek körében.

A kert ugyan mára kissé megkopott, ez azonban nem rontotta el a versenyre érkező gyermekek vasárnapi hangulatát. A Tizen Aluliak Klubja vezetőjének, Vali néninek szakszervezeti iránítással percek alatt versenypályát rögtönöz-

tek. Az egy órán át tartó, sok szellemes ötlettel lebonyolított verseny után végül a faramagság lett a győztes — és valamennyi résztvevő...

Csokoládét és ajándékot percesen csak az utóbbiak kaptak. — ghy —

Útközben — félúton

A Postás Művelődési Központ „zöldszobájában”, bór-pamlagokon ülünk, kicsit előre-hajolva, kávét szűrösölve. Következnek egy műszaki és közéleti ember portréja.

Kiss Ábá Péter, a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Pécsi Felügyelőségének műszaki előadója, a Pécsi Postaigazgatóság műszaki párt-

alapszervezetének párttitkára már átvette a szakszervezeti munkáért járó magas, az arany fokozatú kitüntetést.

Hogy is van ez Péter? Hogy is van ez Ábá?

Féltreértés ne essék, Péter és Ábá ugyanaz a személy. Ábá lett 1944-ben, amikor született, de ugyanakkor Péter is, mert az Ábá keresztnevet nem anyakönyvezték abban az időben, ki tudja miért? S maradt Ábá a családnak s Péter a kollégáknak, amikor 1962-től, a technikai érettségi után a Pécsi Rádióállomás adókezelője lett, majd amikor a munkavédelemmel foglalkozott. 1968-ban az RTV Pécsi Felügyelőségének szb-elnökévé, két évre rá titkárává választották.

Így papíron leírva csak néhány sor, s lám, hogy repül az idő. Ábá vagy Péter (ahogy tessék), már szb-titkár. 125 aktív dolgozó ügyes-bajos dolgaival foglalkozik.

Állandóan úton van. Hozzá tartozik Pécsen kívül Nagykanizsa, Uzd, Seregélyes. Az egész Dél-Dunántúl, ahol mű-

ködnék az állomások, sőt Csávoly is, bár az már az Alföld délvidéke. Van mit csinálni, hiszen a váltásos szolgálati rend — se vasárnap, se karácsony — sok gondot okoz. De ő megy, utazik, s ahol tud segít.

Közben megnősül, gyerekei születnek. Eszter és Kati már nagylányok, az „erősebb nem” képviselője, Zoli még kicsi.

Közben Pétert vezérigazgatói elismerésben részesítik. Közben 1982-ben kiváló dolgozó lett. Közben elvégezte a szakmai és a politikai tanfolyamokat, a pártsemináriumokat, a marxista egyetemet.

1985. január 4-én — közben — párttitkárrá választották, s most a rádióműszakon kívül, hozzá tartoznak a magasépítők és a hálózatosok is.

Közben most megkapta ezt a szakszervezeti kitüntetést.

S miközben kávézunk és beszélgetünk, arra gondolok, hogy ennek az országnak még nagyon sok Kiss Ábá Péterre lenne szüksége.

(gt)

Riporter keresztútban

Szenzációként hatott a hír a Posta Szociális Hivatalban: „Jön a Chrudinák!” És az érdeklődők nem is csalódtak várakozásukban.

A közművelődési bizottság meghívására április 22-én kötetlen beszélgetésen láthatták vendégül a televízió méltán népszerű külpolitikai szerkesztőjét, riporterét, kommentátorát a postás dolgozókat. Kíváncsiak szép számban érkeztek a hivatalból és az óvodákból. Majdnem százra is bizonyult a találkozásra kijelölt tanterem.

A légkör pedig nemcsak azért volt forró, mert végre a szabadban is melege fordult az idő. Chrudinák Alajos közvetlensége, temperamentuma szinte az első percben baráti hangulatot teremtett. A neves riporter ezúttal maga került a kérdések keresztútjába, de aki épségben tudott maradni a Közel-Keleten, ahol pedig ésszel lőnek, az nem jöhetett zavarba a postások kérdéseinek záporától sem.

Az érdeklődés középpontjában napjaink legfontosabb külpolitikai eseményei álltak. Első helyen természetesen a Genfben folyó szovjet-amerikai fegyverzetkorlátozási tárgyalások szerepeltek: várható-e valamilyen konkrét megegyezés az

amerikaiak időhúzó taktikája ellenére. A postás dolgozók kérdéseinek második része napjaink haladó mozgalmaira, s arra vonatkozott, vajon meddig mehet el büntetlenül Amerika a valódi demokrácia felé forduló országok és népek eltoposásában. Így esett szó Chiléről, Grenadáról, Nicaraguáról és Dél-Afrikáról, ahol az Egyesült Államok az érvényben lévő ENSZ-határozatok ellenére nyíltan és közvetlenül támogat egy fajgyűlölő diktatúrát.

Több kérdés hangzott még el a Szovjetunió új vezetőjének,

Mihail Gorbacsovnak az egyéniségével kapcsolatban is.

Nem maradhatott ki a kért-zett személye sem. A kis híján boncaszatra fektetett riporter, Chrudinák Alajos azonban olyan megnyerő szellemiséggel és diplomatikusan válaszolt a cseppet sem tekintélytisztelő kérdésekre, hogy sikerült őszinté nevetést kiváltania „közönségből”. Élmény volt látni és hallani tőle azt, hogy lehet — a sajnos nagyon is komoly nemzetközi problémák tudatában — megőrizni az eleven, okos vídamságot.

Köszönjük a baráti hangot, az egyenes, őszinte beszédet!

— Krisz —

Állandó készenlétben

Kitüntetést kapni, valamelyik fesztélyezést az embert, bizonyítvány- vagy diplomaosztáskor is szorongunk. Sok-sok ember előtt egyszerűen a nevünkön szólítanak, föl kell állni, ki kell menni a díszasztalhoz, át kell venni, kezét kell fogni, meg kell köszönni, megfordulni és visszatérni a helyünkre. Nem bonyolult a dolog, én mégis úgy érzem ilyen ilyen esetekben, hogy rögtön hasra esetek.

Fodor Ferencné, a Békéscsaba 1-es postahivatal szb-titkára kiment a díszasztalhoz, átvette a Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú kitüntetést, kezét fogott, megköszönte, megfordult és visszajött a helyére. Egyszerűen és természetesen.

— Honnan ez a természetes? — kérdezem tőle az állófogadás utáni rövid beszélgetésünkben.

— 25 éve dolgozom a mostani munkahelyemen — meséli mosolyogva —, 15 éve vagyok szb-titkár. Bármelyik kollégám, aki valamilyen gondjával hozzám fordult, én annak erőm szerint igyekeztem segíteni. Ez

nagyszerű érzés, főleg, ha sikerül is segíteni. Én állandó készenlétben vagyok. Ezt vállaltam, ez nyugtat meg, talán ez láttat úgy, mint magabizó embert. Pedig ez nem is olyan biztos.

— Meséljen még magáról — unszólom. Azt hiszem, Önt nagyon jó hallgatni.

— Magamról? Nem szívesen — szögezi le. Tudja, én inkább másokat szoktam hallgatni. Minkem az a dolog.

— Mégis — kérlelem.

— Szokványos pálya az enyém, higye el, 1960 óta vagyok a postánál. Először mint távbeszélő-kezelő dolgoztam, majd munkaügyi előadóként. Jelenleg az általános osztály vezetője vagyok a hivatalban.

— Az kicsoda? — érdeklődöm.

— A hivatal üzemeléséhez nekünk kell a feltételeket megteremteni. Gondunk van a fűtéstől kezdve a világításig mindenre. Amolyan mindenesi állás.

— És a szakszervezeti munka?

— Amióta dolgozni kezdtem, tagja vagyok a szakszervezetnek, 1966 óta a pártnak is. 1970-ben választottak meg szb-titkárnak. A szakszervezeti bizottságban 17-en vagyunk. Píllanatnyilag 250 aktív dolgozó és 103 nyugdíjas tartozik hozzánk.

— A pluszmunkákat miként „tűri” a család?

— Nélkülük nem is tudnám csinálni. Igaz, hogy gyakran csöng otthon is a telefon, de ez

a jó, a természetes. A kislányom, a férjem, az unokáim megértenek és segítenek. Tudom, hogy ez nekik teher, mégis amíg lehet, és amíg megkapom a bizalmat, örömmel csinálom.

— Elismerik a munkáját?

— Igen, hisz látja. De ha nem kapnék érte kitüntetést, akkor is a legnagyobb dolog másokon segíteni.

— Időközben elvégeztem a postatiszti tanfolyamot, majd az oktatótisztit, végül a marxistát. 1972-ben lettem kiváló dolgozó. Rá tíz évre kiváló munkáért kitüntetést kaptam, és most ezt a legszebbet, az aranyat. Igazán örülök neki, de tudja, az még jobb érzés, ha olyannak, aki azt megérdemli béremelést tudok kiharcolni, vagy ha egy családi problémát rendezbe tudunk tenni. Nekem az az igazi öröm. Az a legszebb „kitüntetés”.

— Köszönöm, hogy végül mégis elmesélte ezt a „szokványos” pályafutást. Még nagyon sok „öröms” évet kívánok Önnek: „állandó készenlétben”.

(t-g)

Anna Pavlova

Egy legendát mindig nehéz életre kelteni!

Márpedig Anna Pavlova mindenképpen az volt. A kortársi leírások szerint: maga a tökély, az utolérhetetlen, akinek minden egyes fellépése lázba hozta az embereket. A tánc papnője, s mint ilyen a világban mindenütt az orosz balett dicsőségét, nagyságát nemcsak hirdette, hanem megerősítette.

Emil Lotianu szovjet rendező régi vágyát valósította meg ezzel a filmmel. Nem szabályszerű monográfiát csinált, de nem is valamiféle balett antológiát. Munkája a lényegre tör, és azt igyekszik megvilágítani, amire a nézők legtrikább esetben gondolnak: arra, milyen emberfeletti erő, mennyi fárasztó, izasztó munka eredménye a táncosnő egyszerű produkciója, mi van a csillogás, a könnyedség, a mosoly mögött. Ahhoz ugyanis, hogy az ember tökéletesen ura tudjon lenni saját testének, úgyszólván mindent tudnia kell. A balettnél — ezt már sokan leírták — a tökéletes technika csak a kezdet. A művészet ezen túl kezdődik.

Az Anna Pavlova tulajdonképpen egy makacs orosz kislány története, akit egy havas, iszonyúan hideg téli napon rabul ejtett a tánc varázsa. A rendező ettől a pillanattól kezdve építi fel forgatókönyvét: egy művészi diadalút krónikáját, a meglevő legendát. Magától értetődő, hogy arra nincs mód, hogy a hajdani, ellebegett csodát feltámassza. Ő csak keresett (és Galina Beljajevának, a táncosnőnek indult fiatal színésznőnek a személyében) rálelt egy olyan tolmácsolóra, aki illúziót tudott teremteni, és mozgásával, lényével sikerült is valamit felidéznie a felidézhetetlenből.

Karriertörténetet látunk? Korrajzot? Művészportrét? Ezt is, azt is. Az Anna Pavlova (amelynek elkészítésére az angol és a szovjet filmművészet közösen vállalkozott) nyomán követi a nagy táncosnő kalandos életútját. Felidézi küzdelmeit, egyetemesen az orosz balett fejlődésének azt a pillanatot, amelyben az új nemzedék elszakadt az idős Marius Petipa személyétől, koncepciójától és más utakon próbált elindulni

Mihail Fokin és Szergej Gyagijev irányításával. Forradalom volt ez is: a művészet forradalma. Emil Lotianu lobogó lelke — maga is költő — ezt a változást, a művészi új kiteljesedést ragadta meg és választotta témául. Nem próbált tehát a táncosnőből forradalmárt csinálni. Olyan művésznőnek mutatta meg, aki mindig tárt lélek volt az emberek irányában, és minden képességével szepet, a tünékeny elragadtatót hirdette. Ugyanakkor saját, valamint művésztársainak a filmben ábrázolt állásfoglalása az 1905-ös forradalom idején már többnek mondható, mint a megrendülés valamiféle önkéntelen megnyilvánulásának.

Az Anna Pavlova finoman érzékelteti, hogy a nagyvilágban turnező táncosnő mennyi szállal kötődik hazájához. A bevezető és a záró kompozíció képi megoldása, a jellegzetes nyírfás orosz táj mindezt hosszú-hosszú monológoknál beszédesebben tolmácsolja. Kár, hogy a kétrészes megoldás elnyújtja a filmet. A tömörítés csak javára vált volna. Ugyancsak problematikus a rendezésnek az az egyébként gondolatilag helyes koncepciója, hogy ezeknek az embereknek az életében a valóság és a művészet keveredik, s miután a tánc a mindenük, egész lényük ezzel telítődött: a leghétköznapibb valóságban is nemegyszer úgy viselkednek, mintha színpadon volnának.

E két zavarónak tűnhető momentumtól eltekintve az Anna Pavlova fordulatos, sodró lendületű film. Színészeit — angolokat és oroszokat egyaránt — jól megválasztották. A forgatókönyv a rövid élet — a kitűnő táncosnő 49 esztendőskorában halt meg — legérdekesebb, leglátványosabb fordulópontjait választotta ki. A tancbetétek — nem hatnak annak — szervezési illeszkednek a cselekménysorba. A két operátor: Jevgenyij Guszlinszkij és Vlagyimir Nahabcev kamerája a lélek belső rezdüléseire és a táj lírájára egyaránt fogékony. Emil Lotianu, a rendező, korábbi filmjeihez hasonlóan itt is csupa lobogás, rajongás, de (és ez új szín művészi palettáján) a humor lehetőségével is él.

Ábel Péter

Hírszolgálat az Anjouk idejében

650 éve volt a visegrádi kongresszus

Hatszázötven éve jelentős nemzetközi esemény színhelye volt Visegrád, az Anjou-házbeli I. Károly magyar király győnyörű fekvésű székhelye. Itt tartották meg azt a magas szintű nemzetközi értekezletet, melyen a magyar és a cseh király békebíróként járt el a lengyel és morva uralkodó közti hatalmi vitában, ezen fölül a hazánkban kiinduló új kereskedelmi útvonalak létesítésével Közép-Európa gazdasági, kereskedelmi fejlődésének ügyében jelentős lépést tettek.

A kongresszus előzménye: a szomszédos Bécs, amelyen keresztül az áruszállítás nyugat felé a Duna vonalát követve történt, a korábban megszüntetett árumegállítási jogát 1312-ben ismét felújította. E jog gyakorlása azt jelentette, hogy közép-európai országok (Magyar-, Cseh-, Lengyel-, Morvaország) kereskedelmi áru Bécsen át csak részben értek el a távoli, piacot jelentő kereskedővárosokba, mert Bécs e jogánál

fogva az út mentén több helyen kötelező vásárt kellett tartaniuk. E nyugati útvonal gazdaságtalansága, a nemzetközi kereskedelem igénye, az uralkodók között felmerült vitás kérdések tették indokoltá az érdekelte országok képviselőinek összehívását.

I. Károly magyar király megszilárdított központi hatalmának és nemzetközi tekintélyének birtokában 1335-ben nemzetközi megbeszélésre hívta meg Visegrádra I. János cseh, Nagy Kázmér lengyel királyt, I. Károly morva örörfőt, I. Rudolf szász, és III. Boleszló szilézi herceget, azonkívül a prágai, a mainzi, a nürnbergi és az augsburgi gazdag kereskedőket.

A kongresszuson részt vettek a magyar egyházi és világi főurak, köztük Telegdy esztergomi érsek és a zseniális gazdasági tanácsadó, Neksei Demeter tárnokmester-kincstartó. A kongresszus résztvevőivel nagy-

számú kíséret érkezett. A korabeli feljegyzések szerint a pártalan fényű találkozáson naponta négyezer kenyérről és száznyolcvan hordó borról kellett sok egyéb mellett a vendéglátó magyar udvartartásnak gondoskodnia.

A résztvevők meghívása a királyi futókövek (ún. folyók) hálózata útján történt. A kormányzati hírszolgálat e korban már nagyobb szervezettel működött. A király hírvivői, élükön az ispánnal, adómentes szabad familiárisok, a kereskedelmi útvonalak (publica strada) mellett egy loíramodásnyi távolságra (15-16 km) laktak, és pihent lovat, szállást, élelmet adtak az „útlevéllel” közlekedőknek. E hírhálózat még alkalomszerűen működött. A folyó elnevezés mellett külföldi mintára ez időben kezdett a „posta” elnevezés nálunk is meghonosodni. Határon kívüli szolgálatauk kölcsönösségén alapult.

A kongresszus eredménnyel zárult: Nagy Kázmér lengyel

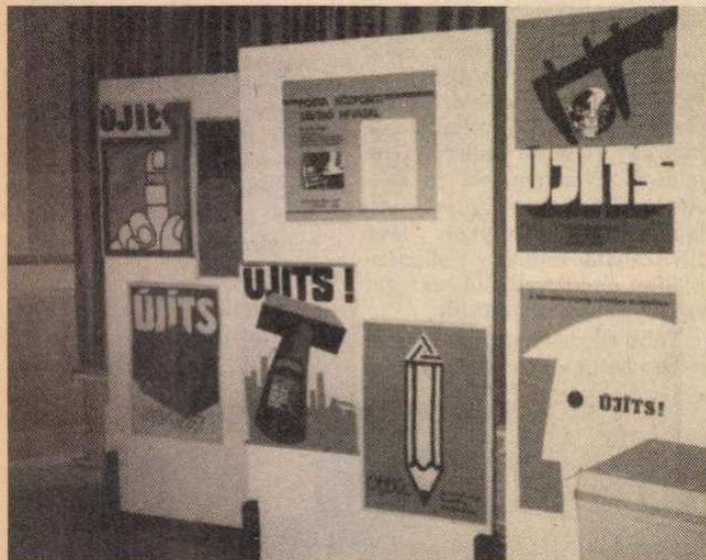
király lemondott Sziléziáról III. Boleszló szilézi herceg javára. I. János cseh király pedig a „lengyel király” cím használatáról mondott le Kázmér megelégedésére. Elhatározták, hogy Bécs kikerülésével Magyarország észak felé két útvonalat nyitnak: Kassán és a bányavidékeken keresztül Zsolnán át Brünnig. Mindkét vonal csatlakozik a nyugati kereskedővárosokba vezető úthoz. Az utak jó állapotban tartását, biztonságát fokozni ígérték.

A nevezetes kongresszuson az esztergomi érsek megállapodott a jelenlévő külföldi kereskedőkkel a káptalani birtokon átmenő útvonal vásárvám ügyében.

A megegyezések kedvező hatással voltak a tárgyaló felek kereskedelmének XIV. századi fejlődésére, valamint a később oly nagy gazdasági hatalomra szert tevő kereskedelmi szövetségek megalakulására.

Dr. Kamody Miklós

Újítók a postáért

Hazánk felszabadulásának 40. évfordulója alkalmából a Postás Művelődési Központ művészeti csoportjai, klubjai, baráti körei külön felajánlást tettek az évforduló méltó megünneplésére. A programsorozathoz kapcsolódóan a Postás Újítók Klubja 1985. április 11-12-én „Megemlékezés a postai újítómozgalom 40. évéről” címmel kiállítást rendezett.

A kiállítás megnyitóján a szakma részéről *Szítás János*, a Magyar Posta Központja Fejlesztéspolitikai osztályának vezetője emlékezett meg a postai újítómozgalom elmúlt évtizedeiről. Beszélt többek között az újítómozgalom kialakulásáról a felszabadulást követő években, a kezdeti ötletszerűségtől a tervszerű irányításig eltelt időszakról; az első, 1948. november 1-én hatályba lépett kormányrendeletéről, amely államilag teremtett feltételeket az újítási tevékenység kialakításához.

Mint elmondta, kiépült az újítási megbízottak (ma előadók) széles körű hálózata; a kibontakozó munkaverseny-mozgalom a munkaverseny szerves részévé vált.

1968-ban az újítómozgalomban nagy visszaesés mutatkozott. A különböző intézkedések eredményeként 1974-től a postai újítómozgalom ismét fellendült. A visszaesés időszakára esik az Újítók Klubjának a megalakulása. 1971. január 18-án az országban elsőként alakult meg a postánál ez a klub, amely napjainkban is nagy eredményes, széles körű munkát végez, szükséges és hasznos a postai újítómozgalom számára.

1974 és 1982 között a posta a KPM keretében vett részt az újítási versenyben, amelyen egy év kivételével kategóriájában mindig az első három között szerepelt. A posta kiválása óta is részt vesz az OTH által indított országos újítási versenyeken. Évente rendszeresen kiírják és értékelik a postaszervek közötti újítási versenyt.

1984-ben vezették be az „Újítási Nívódíj Pályázat”-ot, amely a legjobb és leggazdaságosabb újítások benyújtóinak külön erkölcsi és anyagi elismerését kívánja a posta kifejezni.

A mozgalom legfontosabb célja napjainkban az — mint azt az osztályvezető befejezésül elmondta —, hogy az eddigienél is jobban segítse a posta szolgáltatási és gazdasági eredményeit, a VII. ötéves terv elkövetkezendő feladatainak megoldását.

A Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének üdvözlését és köszönetét *Mészáros József*, a közgazdasági osztály munkatársa tolmácsolta. A szakszervezet úgy gondolja és értékeli, hogy ez a rendezvény lesz annak a folyamatnak az elindító láncszeme, amely az 1986 tavaszán sorra kerülő országos postás újító tanácskozást előkészíti.

A köszöntő szavak után többek között a következőket mondta el:

● A felszabadulást követő

években az újítómozgalom a számszerűséget tekintve mindenképpen erősebb volt a mai-nál. 1952-ben például már 11 235 benyújtott javaslatot jegyeztek, és szinte a mai benyújtott javaslatokkal azonos számú volt a hasznosított újítások száma. Mi változott meg, nincs lelkesedés, mozgósítás, ösztönzés vagy nincs mit újítani? Nem ez a helyzet. A mozgalom kategóriái tartalmukat tekintve változtak. Az indulás éveiben a romokból kellett a népgazdaságot, a postát létrehozni, vagyis a tömegességre már a lehetőség is tőselebb körül volt, mint napjainkban.

● A szakma és a szakszervezet karöltve igen sok módszert, eszközt „talált ki” és alkalmazott 40 év során a tartalmi továbbfejlesztés céljából. Többek között: feladattervek, újítási kiállítások, tanácskozások, versenyek, nívódíj. A felsorolt kezdeményezések pozitívan hatottak a mozgalomra.

A KUT és az Újítók Klubja a postai újítómozgalom két sajátos tényezője, amelyeket — a kezdeti gyermekbetegségeket leszámítva — csak pozitívan lehet értékelni. Tevékenységük nagyban hozzájárult ahhoz, hogy egy tartalmában fejlődő mozgalomra tekinthetünk vissza. Köszönettel tartozunk azoknak a kollégáknak, akik ezeket a közösségeket létrehozták, és akik ma ezekben tevékenyen dolgoznak.

● A fő kérdés ma a minél több hasznosított újítás. E célból az eszközöket és módszereket úgy kell megváltoztatni, megváltoztatni, hogy ebbe az irányba hassanak. Folyamatos intézkedések szükségesek az értékállóság megővására az erkölcsi-anyagi megbecsülésben.

● A szakszervezetnek az újítómozgalommal kapcsolatos érdekvédelmi munkájában el kell érnie, hogy az megelőző és ne „tűzoltó” jellegű legyen. Ne forduljon elő olyan eset, hogy a joggal várt erkölcsi vagy anyagi elismerés hanyagság vagy nem megfelelő hozzáállás miatt elmaradjon.

A szakszervezet a munkaügyi szintekig bezárólag ilyen szellemben igyekszik a jövőben az újítómozgalom kérdéseivel foglalkozni — mondta befejezősül *Mészáros József*.

Az ünnepi kiállítást *Bundik Zsigmond*, a Postás Művelődési Központ igazgatója nyitotta meg, megköszönve a Postás Újítók Klubjának másfél évtizedes tevékenységét.

A kiállításon résztvevő postaszervek támogatásával a klub vezetőségének lehetősége volt arra, hogy az eredményes újítókat — szerényen — megjutalmazza.

A szakma és a szakszervezet jelenlévő képviselői úgy ítélték meg, hogy a bemutatott újítások megfelelően — jóllehet nem teljes körűen — reprezentálják a postás újítók tevékenységét, a mozgalom eredményeit, s ez a kiállítás is hasznos tapasztalatszerző fórumnak bizonyult.

Farkas Istvánné

Tíz évvel ezelőtt jött létre az első szakszervezeti jogsegélyszolgálat a postán, a Budapesti Postaigazgatóságnál. Működésének tapasztalatai, valamint a dolgozók igénye alapján ma már 13 önálló jogsegély működik, szervezetenként olyan felállásban, melynek alapján valamennyi postás dolgozó részére elérhető és igénybe vehető a szolgáltatás. A szakszervezet szervezetén belül kezdődött meg a munka, kezdetben úgy tűnt elkülönített szakmai feladattal.

Ma már tudjuk, hogy ez a munka szervesen kapcsolódik a szakszervezeti mozgalom érdekvédelmi tevékenységéhez. A jogsegélyszolgálatot ellátó egyike azon szakszervezeti munkatársaknak, akik hivatásuknak érzik segíteni minden olyan területen, mely összefügg a mindennapi munkával, az egészséges, kulturáltabb munkakörülményekkel, a jobb megélhetéssel és a munkahelelyen kívüli rendezettebb körülményekkel. Minden olyan területen jelen vannak munkatársaink, ahol jogszabályok rendelkeznek a magatartás szabályokról, ahol az eligazodás gondot jelenthet a dolgozóknak.

A szakszervezeti jogsegélyszolgálatnak 10 évvel ezelőtt is volt, és ma is töretlenül az a célja, hogy a dolgozók ügyeiben a munkahelyen belüli jogvitákban, a társadalombiztosítási, a polgárjogi, családjogi ügyekben, az egyes tanácsi eljárásokban közreműködjenek, fejlesszék a dolgozók jogtudatát, a meggyőzés eszközeivel fellépjenek a szocialista erkölcsöt, az együttélést sértő joggal való visszaélésekkel szemben. Információikat — főleg a munkajogi kapcsolatos kérdésekben — közvetlenül a területen dolgozó postásoktól szerzik. Ez nem elsősorban a kihelyezett fogadóórák eredménye, hanem az a szemlélet, amely a Postások Szakszervezetének a területén általánossá vált, miszerint a jogsegélyszolgálat munkatársai tevékenységüket politikai munkának tekintik, ennek szellemében igyekeznek megoldani a segítségre szoruló egyéni problémáit.

Az e területen dolgozók rendszeresen részt vesznek a különböző szakszervezeti testületi ülésekben, és így tájékozódhatnak a dolgozók munkájáról, eredményeiről és gondjairól. Ha szükséges, a jogi felvilágosítást, segítséget helyben azonnal megadják. Az egyedi ügyekből szerzett tapasztalataikat egyre magasabb színvonalon hasznosítják. A helyes következtetések, valamint a szükséges jelzések megtevése eszközei válik a viták megelőzésében, a hibás gyakorlat megszüntetésében.

Az e területen dolgozók rendszeresen részt vesznek a különböző szakszervezeti testületi ülésekben, és így tájékozódhatnak a dolgozók munkájáról, eredményeiről és gondjairól. Ha szükséges, a jogi felvilágosítást, segítséget helyben azonnal megadják. Az egyedi ügyekből szerzett tapasztalataikat egyre magasabb színvonalon hasznosítják. A helyes következtetések, valamint a szükséges jelzések megtevése eszközei válik a viták megelőzésében, a hibás gyakorlat megszüntetésében.

Naprakészen

A szakszervezeti jogsegélyszolgálatot évente több mint 3000 ügy elintézésére kéri fel a dolgozók, melyekben a legkülönbözőbb témák fordulnak elő. Ismeretes, hogy gazdasági életünk állandó változásának függvényében olyan jogszabályi változások korában élünk, mely a szakembertől is rendki-

Tíz éve a dolgozókért Jubilál a postai jogsegélyszolgálat

vüli erőfeszítéseket kíván, hogy az éppen hatályos joganyagban biztonsággal kiismerje magát, és erre alapozva a dolgozóknak pontos és használható jogi tanácsokat adjon.

Nem várható el például a dolgozóktól, hogy az 1982-ben kiadott lakásbérletre, építésre, kölcsönre stb. vonatkozó rendelkezéseket — melyek 1983. januárjában léptek hatályba, és máris módosították — ismerjék, figyelemmel kísérjék és helyesen is alkalmazzák. Éppen ezért rendkívüli fontosságú az a jogpropaganda-tevékenység, amit a szakszervezeti jogsegélyszolgálat munkatársai — ki-ki a maga területén — azon keresztül fejtenek ki, hogy ismeretterjesztő előadásokat tartanak, területi szervek különböző híradóiban tájékoztatást adnak a fontosabb jogszabályi változásokról. Ezen túlmenően még a nyugdíjasok klubjaiban egy-egy eset ismertetése kapcsán teszik érthetőbbé a nyugdíjas dolgozók előtt azt, hogy gondjaikra van-e megoldás, s hogy ebben a jogsegélyszolgálat is segítségükre van.

Munkajogi kérdések

Az elmúlt évekhez hasonlóan a jogsegélyszolgálati munka középpontjában változatlanul a munkajogi és társadalombiztosítási kérdések álltak, annak ellenére, hogy számszerűségükben nem tartoztak az elsők közé.

Munkaviszonyból eredően felvetett problémákkal mintegy 781 esetben foglalkoztak a jogsegélyszolgálatnál. Ebből előzetes felvilágosítás, valamint a szakmai szervekkel történt egyeztetés után 133 esetben került sor arra, hogy a dolgozók érdekében az mdb, vagy a bíróság elé került a jogvita. Sajnos, sok esetben olyankor is a döntőbizottsághoz kellett fordulni, amikor egy-egy eset megoldására és az ide vonatkozó jogszabályok értelmezésére már volt bírói döntés. Így például több igazgatóságnál felmerült a dolgozók jelzése alapján az, hogy olyankor is kötelezték őket kártérítés fizetésére, az ismeretlen tettes által eltalajdonított kérekrpár esetében, amikor arról, illetve annak őrzéséről a dolgozó megfelelően gondoskodott. A szakszervezeti jogsegélyszolgálat a felvetett problémát a Postások Szakszervezetének Elnökségé elé vitte, így a szakmai vezetők az elhangzottak alapján, valamint a bírói döntésre való tekintettel, a kialakult helytelen gyakorlat megszüntetésére tettek ígéretet.

Ugyancsak gyakori, visszatérő gond a szakszervezeti jogsegélyszolgálat gyakorlatában az egyes munkakörökben jelentkező borraivaló kérdése. A bírósági gyakorlatban a baleseti és üzemi baleseti összegek, tovább-

bá tartásdíjak megállapításánál egyes szakmáknál, így például a postai kézbesítőknél is jövedelemként veszik figyelembe a borraivalót. Megoldatlan kérdés annak mértéke, ugyanis amikor a baleseti járadék megállapításánál kell figyelembe venni, akkor viszonylag alacsonyabb mértékben, míg a tartásdíjaknál magasabb összegben állapítják meg azt. Szükséges ennek általános rendezése ahhoz, hogy a helytelen gyakorlat továbbterjedését megakadályozhassuk.

Fegyelmi és kártérítés

A fegyelmi és kártérítési határozatok felülvizsgálatával ugyancsak sokan kerestek fel a jogsegélyszolgálatot. Ezeknek döntő többsége megalapozott, valós fegyelemsértések és károk bekövetkezését tartalmazták. Nem egy esetben sikerült a jogsegélyszolgálatnak meggyőznie a dolgozót arról, hogy vélt sérelmének orvoslását ne kérje a döntőbizottságtól, illetve a bíróságtól. Ugyanis a jogsegélyszolgálatnak ez nem célja, hogy a dolgozót feleslegesen olyan vitákba, ütköztetésekbe vigye, amelyek a jogszabály ellentétek, és nem szolgálják a posta előtt álló feladatok megoldását, amelynek egyik alapvető feltétele éppen a munkafegyelem megszilárdítása.

Ennek ellenére és mindezek tudatában találkoztunk olyan kirívó és ugyanarról a területről érkező, visszatérő esetekkel, melyekben a dolgozót minden jogalap nélkül vonják anyagiilag felelősségre, vagy pedig az összegben van eltérés a valóság kárhoz képest. Szerencsére ilyen jellegű ügyek egyre ritkábban fordulnak elő.

Több éve gond a Magyar Nemzeti Banknál a beszállítási társaságoknál felmerülő hiány elszámolása és rendezése. A Magyar Posta a Magyar Nemzeti Bankkal olyan megállapodást és ennek végrehajtására szóló pénzügyi utasítást kötött, mely a gyakorlatban szinte kizárja a postás dolgozók mentesülését a kártérítési felelősség alól.

A Postások Szakszervezete Elnökségének felkérése után a posta vezetői elfogadták azt az indítványt, hogy a soron következő éves megállapodás megkötésénél figyelembe veszik a postás dolgozókat érintő problémát, és az ezzel kapcsolatos szakszervezeti tapasztalatokat. Reméljük, hogy ezzel lekerül a napirendről és a jogsegélyszolgálat jogvitái közül a banki beszállítás témája.

Egyéb ügyek

A családi életben mutatkozó nehézségek megoldására sok esetben veszik igénybe a jogsegélyszolgálatot. A családok fel-

bomlása még közös megegyezés esetében is jogi jellegű tevékenységet kíván, hiszen a felbomlott házasságokból az esetek többségében a gyermek tartásával, elhelyezésével kapcsolatosan is kell intézkedni. Ezek az ügyek a leginkább munkai igényesek, és a legtöbb türelmet, megértést igényelők.

Különösen a vagyoni jogi ügyek rendezésénél igyekezett a jogsegélyszolgálat azt elérni, hogy ezek peren kívül — egymás közötti megegyezéssel — rendeződjenek, hiszen ezzel jelentős költségektől mentesülnek a postás dolgozók.

Mind az államigazgatási, mind a polgári jogi ügyekben változatlanul a lakáskérdés a dolgozók fő gondja, amely az ügyek számát tekintve az első helyen áll. Ez indokolt is, hiszen az itt nyilvántartott ügyek mindennapos gondot jelentenek, mint például tanácsi lakások kiutalása, bérleti jogviszony folytatása stb.

Ismeretes, hogy az állami lakásépítésekkel a hangsúly a magánéros építkezésekre toltódott át. Korábban a támogatók anyagi lehetőségei sokkal korlátozottabbak voltak, mint az utóbbi időben. A kialakult jogi és pénzügyi feltételek mellett egyre több dolgozó vállalkozik saját erőből az otthonteremtésre. Ebből eredően viszont növekszik az igény a szerződésekkel, a kölcsönökkel kapcsolatos tudnivalókkal szemben.

A jogsegélyszolgálatnak korlátozott lehetősége van a büntető jog területén a segítségnyújtásra, mégsem lehet azt mondani, hogy bárkit is elutasított volna a jogsegélyszolgálat, ha hozzáfodultak ilyen jellegű ügyben. Igaz, hogy a mintegy 90 esetből sokszor csak felvilágosítást nyújtottak, mégis előfordult, hogy ügyintézésre is sor került. Az esetek többsége közúti vétségek miatt indult eljárásban való közreműködés volt.

A szakszervezeti jogsegélyszolgálat — az ügyek számából is következően — bizalommal fordulnak a dolgozók, igénylik segítségét. Növekszik a bizalom a dolgozók részéről azért is, mert az ügyek többségét kedvező eredménnyel zárta az elmúlt évben is, és rendkívül sok utánjárástól, költségtől mentesítettük a dolgozókat.

Ezt állapította meg a Postások Szakszervezetének Elnöksége is, amikor a jogsegélyszolgálat 1984. évi munkáját tárgyalta legutóbbi ülésén. Elismerően nyilatkozott és köszönetét fejezte ki a területen dolgozó valamennyi jogsegélyszolgálati munkatársnak az eddig végzett munkájáért. Pozitívan szólt arról a törekvésről, amely arra irányul, hogy a jogsegélyszolgálat érdekvédelmi tevékenységén keresztül tovább fejlődjen, és erősödjön a dolgozók és a szakszervezet kapcsolata.

Dr. Mozsolits Beáta

Pályázati felhívás!

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége, az Országos Anyag- és Árhivatal, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság, az Országos Terhivatal, az Ipari Minisztérium, az Építési- és Városfejlesztési Minisztérium, a Fogyasztási Szövetkezetek Országos Tanácsa, az Ipari Szövetkezetek Országos Tanácsa, a Kisiparosok Országos Szervezete, a Közlekedési Minisztérium, a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága, a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium, valamint a Szakszervezetek Országos Tanácsa az 1985-ben és a VII. ötéves tervidőszakban is önállóan folytatódó három kormányprogramhoz kapcsolódó országos pályázatot hirdet:

Ésszerű anyag- és energiatakarékosság megvalósítása, melléktermék és hulladék hasznosítása

A pályázat fő célja a gazdaságos anyagfelhasználás és technológiák, az energiagazdálkodás, valamint a hulladék és másodnyersanyag hasznosítási kormányprogramok hatókörének bővítése, az eredményesen alkalmazható ismert, illetve új eljárások bevezetésének és elterjesztésének gyorsítása.

A pályázatot az említett három kormányprogramhoz kapcsolódó témakörökben lehet beküldeni. A pályázatok a népgazdaság valamennyi ágazatát érinthetik.

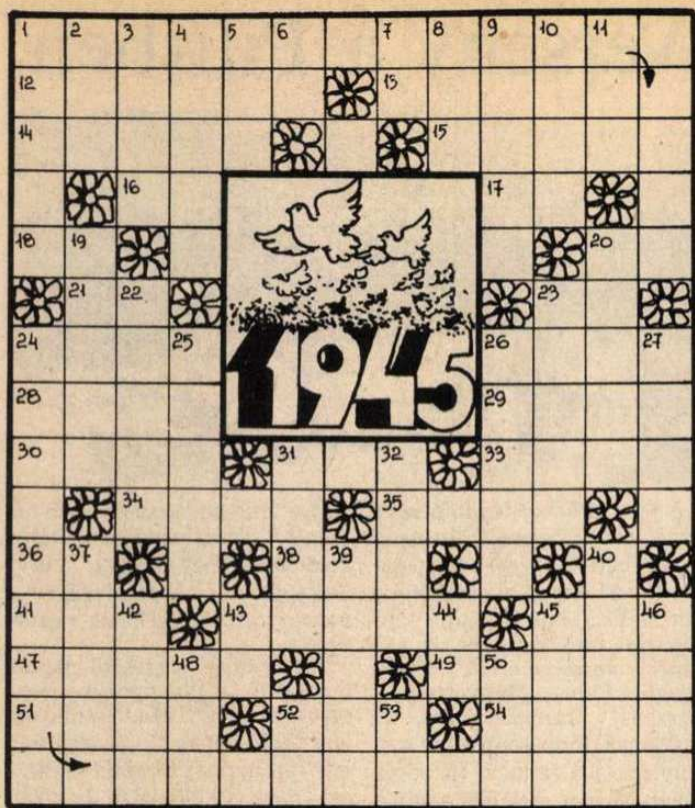
A témakörök:
— az ésszerű anyagtakarékosság megvalósítása;
— az ésszerű energiatakarékosság elősegítése;
— a melléktermék és hulladék hasznosítása.

A három témakör mindegyikénél két kategóriában bírálja el a bíráló bizottság a beérkező pályázatokat.
A pályaművek díjazására 2 300 000 forint áll rendelkezésre. Ezt az összeget a bíráló bizottság megfelelő színvonalú és mennyiségű pályaművek beérkezése esetén teljes egészében kiadja.

A díjak mindhárom témakörben a következők:
az A kategóriában I. díj 50 000, II. díj 35 000, III. díj 25 000 forint;
a B kategóriában I. díj 30 000, II. díj 20 000, III. díj 15 000 forint.
A díjak számát, esetleges megosztását a pályázatok száma és színvonala alapján a bíráló bizottság állapítja meg.

A pályázatok beküldési (postára adási) határideje:
1985. szeptember 4. (szerda) 24 óra.
A pályázatokat MTESZ Szakértői Iroda Budapest, Pf. 451. 1372 címre kell postálni.

A pályázat eredményhirdetése 1985. december 20. körül várható.
A részletes pályázati kiírás átvehető az MTESZ budapesti szervezeténél (Budapest V., Kossuth Lajos tér 6–8. II. emelet 225.), az MTESZ Energiagazdálkodási Tudományos Egyesületének titkárságán (Budapest V., Kossuth Lajos tér 6–8. I. emelet 112.), az MTESZ területi (megyei) szervezetek titkárságán, valamint az MTESZ Szakértői Irodáján (Budapest II., Fő utca 68. I. emelet 105.).

Ne felejtjük el!

Május 9. a győzelem napja. Negyven évvel ezelőtt ezen a napon ért véget Európában a Nagy Honvédő Háború. Elhallgattak a rengeteg véráldozatot, sok-sok félelmet, fájdalmat okozó fegyverek. Ezen a napon a haladó emberiség azóta is fel-emeli szavát a béke védelméért.

VÍZSZINTES:

1. Zsukov marsall magyarul 1970-ben megjelent könyvének a címe. 12. Amerikai drámaíró. 13. Haszonbérlet (rég). 14. Itt zajlottak a Nagy Honvédő Háború befejező hadműveletei. 15. Névelős gépkocsimárka. 16. Szökő is van (ford.). 17. Lám. 18. Görög betű. 20. AAAA. 21. Szláv igenlés. 23. Belgium és Luxemburg gépjárműveken. 24. A szervezetben fontos szerepe van. 26. Béke franciául. 28. Okmány. 29. Női becenév. 30. Otthona van. 31. Arab ország. 33. Ellik. 34. Fonalt készít. 35. Fára festett szentkép. 36. Japán játék. 38. Az egyik oldal. 41. Friss. 43. Mérgek (zsgar). 45. ... Diavolo. 47. Toldalékos. 49. Zománc. 51. Kötőszó. 52. Megállíthatatlan. 54. Külsőségeken díszes (ford.).

FÜGGŐLEGES:

1. Művészeti irányzat. 2. Béke oroszul. 3. Testrészt (ford.). 4.

Élelmiszeripari Vállalat. 5. A vízsz. 31. betűi keverve. 6. Német ó. 7. Állathang. 8. Időmérő. 9. Megéleszt (ford.). 10. Valamennyi (ford.). 11. Nem ide. 19. Háborús emlékü folyó. 20. Balatoni üdülőhely. 22. Formai. 23. Halfajta. 24. A haladó emberiség ma a ... ellen küzd. 25. Egy bizonyos időpont (2 szó). 26. Utleg. 27. Előtagként a fával kapcsolatos. 31. Itt találkoztak a szovjet és a szövetséges csapatok. 32. Súlyegység. 37. Műsört közvetítő állomás (ford.). 39. Egy borsodi községből való. 40. Hatalmas. 42. Ezek a borok is híresek. 43. Zsir fele. 44. Szintén ne. 45. Gyorsan évé. 46. Moszat. 48. Mutatószó. 50. Német szor-szer-szor. 52. Európai nép. 53. Erdei állat.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: június 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: *Csudákkal terhesült az ősidők méhe, új napot pirosat csókolat föl az ég.*

Könyvtulványt nyertek: *Hegyes István* (Makó), *Hódossy Eszter* (Pécs), *Módosai Jánosné* (Budapest), *Szávai Jánosné* (Esztergom), *Váradi Erzsébet* (Kisújszállás).

Vetélkedő és kiállítás

Felszabadulásunk 40. évfordulójáról a Posta Szociális Hivatal a jubileumhoz méltó programokkal emlékezett meg. Felkutatott a hivatalnál dolgozott és ma már nyugdíjban levő régi párt- és szakszervezeti aktivistákat és ünnepélyes párttaggyűlésen köszöntötték őket. Az alkalomra a KISZ-szervezet fiataljai műsort állítottak össze, amit nagy lelkesedéssel elő is adtak a résztvevőknek. A veteránoknak szóló emléklapokat és az ajándékot *Sereg Györgyné* párttitkár és *Romhányi Andrásné* szb-titkár adta át, a fiatalok pedig virággal köszöntötték őket.

A hivatal szakszervezeti bizottsága a pártvezetőséggel közösen vetélkedőt is szervezett. „Ki tud többet a szakszervezeti mozgalomról, a szakszervezet feladatairól?”, valamint „Ki tud többet a felszabadulás eseményeiről és az azt követő időszakról?”.

A vetélkedőre 15 brigád jelentkezett. A szakszervezeti és a történelmi témákból is 3-3 tesztlapot kaptak a versenyző csapatok. Egy-egy lap kitöltése után, míg tartott az értékelés, 5-5 villámkérdésre kellett válaszolni. Kellemes izgalom töltötte meg a versenyt. A kérdések (például: Mi a szakszervezet szerepe társadalmunkban?) egyszerűek voltak, de a hétköznapokon ritkán gondolunk el rajtuk. A történelmi kérdések különböző nehézségűek voltak,

például: Mikor adták át a felszabadulás után az első hidat és melyiket? Mikor ülésezett az MDP I. kongresszusa?

A vetélkedőt *dr. Pfléger Ernő* igazgató, a zsüri elnöke értékelte. A versenyt izgalmas és nagyon hasznos délutánnak tartotta, ahol mindenki tanult. A kis közösségek megtanultak például, hogy mi a bizalmi pontos feladata, s ez a jövőben mindenki gyümölcösök. Így talán az elkövetkező választásokon már mindenütt olyan bizalmi választanak, aki méltón képviseli csoportja érdekeit.

A vetélkedőt végül is a *Fáklya* brigád nyerte meg, 2. a *Diákszálló*, 3. helyezett pedig a *Szociális ellátási csoport* brigádja lett.

A jutalmakat a csapatok az április 4-i ünnepségen kapták meg.

Az ünnepségre időzítve a szakszervezeti bizottság gyermekrajz-kiállítást is szervezett „A haza” címmel. Erre a hivatal dolgozóinak gyermekei küldték el szép számmal munkáikat. Erre a kiállításra a dolgozók is elhozták féltő gonddal őrzött emléktárgyaikat (kitüntetések, emléklapok, fényképek stb.).

Úgy érezzük, hogy a megemlékezéssorozat szép és hasznos volt. Az ünnep során visszaemlékezünk a megtett útra, s ugyanakkor tanultunk is.

Dr. Dobosné

Az oktatásban nincs megállás

Májusban az alapszervezetknél a tisztségviselők és a tagok politikai oktatásában az ünnepélyes zárással befejeződik az oktatási év. Sor kerül az oktatás értékelésére, a tapasztalatok gyűjtésére, amelyek figyelembevételével javíthatjuk, s eredményesebbé tehetjük oktatási munkánkat.

Az értékeléssel azonban csak egy oktatási évadot zárunk le, mert tevékenységünkben nincs megállás, mivel a következő oktatási év előkészítése és szervezése már most májusban a tananyagigény felméréssel és megrendelésével megkezdődik. Az előkészítés nyáron is folytatódik, hiszen ezzel alapozzuk meg a következő időszak munkáját.

Mit kell tudni az 1985—86-os oktatási évről?

A következő oktatási év megszervezése a korábbiaknál körültekintőbb munkát igényel, hiszen ez az év a szakszervezeti oktatás új, módosított rendszerére történő teljes körű áttérés időszaka, továbbá az oktatási év indításával egy időben zajlanak majd az alapszervezetknél a szakszervezeti választások.

A szakszervezeti politikai tömegoktatásban az 1985—86-os évtől a következő oktatási formák lesznek:

Szakszervezeti iskola, a pályakezdő fiatalok, szakmunkás-

tanulók, új szakszervezeti tagok részére. Ez az oktatási forma a szakszervezeti mozgalom történetét, mai hivatását, társadalmi szerepét, tevékenységét mutatja be egy oktatási év alatt. Mivel tartalma öt évre előre kialakított, ez a tanfolyam nem ismételhető, befejezése után más képzési formát kell választaniuk a résztvevőknek.

Az **időszerű kérdések** tanfolyam elsősorban a társadalmi, gazdasági, a munkahelyi élet iránt érdeklődők fóruma. Ennek a tanfolyamnak új eleme a tematika alapszervezeti kialakítása. Évente változó témáit a dolgozók foglalkoztató kérdések alapján a központi témajelölésből és helyi javaslatokból az alapszervezetek állítják össze. Mivel e tanfolyamnak tartalma évente változik, folyamatosan több éven keresztül látogatható. A hallgatók részére nem jelenik meg tananyag, de a propagandistáknak felkészüléshöz a központi tematika témáiban a mozgalom háttéranyagot ad.

A **szakszervezeti vitakör** a társadalmpolitikai kérdések iránt érdeklődő és politikailag felkészültebb dolgozóknak nyújt újabb ismereteket. Gazdasági és szociálpolitikai, világnézeti, kulturális, művészeti kérdésekkel, valamint jogsegélyszolgálati, munkahelyi vo-

tanokozású témákkal foglalkozik. A vitakörök előadói a választott témát jól ismerő szakemberek, például TIT-előadó, a munkahely dolgozói közül az illető témában jártas szakemberek. A vitakörök központi témáinak feldolgozását a SZOT irodalomajánlással segíti. A szükséges irodalom beszerzésében a helyi szakszervezeti könyvtáros is segítséget nyújthat.

Az új oktatási évben tehát a szakszervezeteknek megnövekszik a felelősségük, hiszen a központi témajelölés, valamint a dolgozók és propagandisták igényeinek figyelembevételével a tanfolyamok konkrét tartalmát az szb-k önállóan maguk alakítják ki. Ugyanakkor a korábbiaknál nagyobb figyelmet kell fordítani a propagandisták felkészítésére és rendszeres tájékoztatására.

Az alapszervezeti választások után, a tisztségviselők újjáválasztását követően 1985. októbertől a bizalmiak, főbizalmiak és helyetteseik, valamint az szb-titkárok és az szb-tagok gyors felkészítését folyamatosan kell végezni a szakszervezeti feladatok eredményesebbé tétele céljából. A tisztségviselők részére megjelenő útmutató a funkció ellátásához szükséges legfontosabb ismereteket adja, mindaddig, amíg szervezett

tanfolyami képzést nem kapnak. A tisztségviselők tanfolyamrendszerű képzése 1985 novemberében kezdődik. A beiskolázás alapja a választást követően elkészített 5 évre szóló káderképzési terv.

Alapszervezeti szinten a bizalmiak, főbizalmiak és helyetteseik, a szocialista brigádvezetők képzése folyamatosan, tanfolyamszerűen történik. A különböző reszortokat ellátó választott tisztségviselők oktatása kv szintű, illetve tszb szervezésű tanfolyamokon történik.

Az alapszervezeti tisztségviselők gyors felkészítését, valamint a bizalmiak tanfolyamszerű képzését a kv osztályai témajelöléssel segíti. Az oktatással kapcsolatos közvetlen feladatokat a szakszervezeti Elnökségi tájékoztatóban megjelentetik és minden alapszervezethez eljuttatjuk.

Kérjük, hogy minden alapszervezetnél a nyári hónapok alatt beszéljék meg a feladatokat. A helyi körülmények és sajátosságok figyelembevételével — az Elnökségi tájékoztatóban megjelenő iránymutatás alapján — határozzák meg feladataikat és készítsék el oktatási terveiket, ezzel is elősegítve az egész évi folyamatos és eredményes munkát.

Berze Ferencné

Ki utazik a kék hajón?

került párhuzamba állítani a kettőt?

— Tulajdonképpen pontosan ugyanazt tanítjuk, csak két nyelven. Elmondva bonyolultabbnak tűnik, mint a valóságban, hiszen csupán alapkifejezéseket veszünk. És nem is az a cél, hogy ezeket aztán tényleg úgy megtanulják, hogy még almukból fölkelte is... Nem, itt nincs, és nem is lehet szótár-füzet. Mindent eljárszunk: a számolást például labdagurítással. Sorban oda-vissza gurítjuk a labdát, és mindenki a következő számot mondja, egytől húszig.

— Akkor ezen belül minden számot ismerniük kell, hiszen nem tudhatják, ki mikor következik.

— Valóban. Ha majd bejön a foglalkozásra, hallani fogja kedvenc mondókánkat is, amelynek az a kérdés a refrénje: Ki utazik a kék hajón? A hajónak kinevezett dobozban különféle állatfigurák várakoznak. A gyerekek rendre elmondják együtt a mondókát, a végén jelentkezhet, aki meg tudja nevezni az állatok valamelyikét. A kisegér, a lovacska, a cica, a róka koma, a kutya, a malac és a kacsa jókedvűen hajókáznak, amíg csak sorra nem kerülnek. Ebben a játékban nagy fejtörést igényel, hogy a bábok egyre fogynak, ezért a gyerekeknek, hogy a maradékból is választani tudjanak, valamennyinek a nevét ismerniük kell. Ebben a játékban az állatok a gyerekek révén köszönnek és bemutatkoznak. De más szerepjátékokkal is foglalkozunk: ilyen a tüsszentős, a kopogtatós, vagy kint az egerek, bent a macska — körjátékok, amelyekben az alapvető társalgási fordulatokat ismerik meg.

— Honnan veszi az ötleteket? Van valamilyen tankönyve, tematikája, amiből tanít?

— A foglalkozások alapja az oxfordi egyetem kiadványa. Ez kifejezetten erre a célra, ilyen korú gyermekek tanításához készült, nagyon sok ötlettel, tanáccsal és kombinációs játékkal. Nálunk is nagyon jól használható, mert rugalmas, a leírak mellett marad hely a saját elképzeléseim számára, és a helyi körülményeket is figyelembe lehet venni.

— Hogyan fogadták a gyerekek és a szülők ezt a — tud-

tommal meglehetősen ritka — kezdeményezést?

— Ó, a gyerekek egyszerűen imádják, és büszkék a tudásukra! Ami pedig a szülőket illeti, velük akár most is találkozhatunk.

Átmenyünk a legközelebbi öltözőhöz, ahol nagy a sürgés-forgás. *Berkovics Ákos* éppen most érkezik édesanyjával, aki készségesen válaszol a kérdéseire.

— Magam is beszélek angolul, ezért örülök, hogy a kisfiam is találkozik ezzel a nyelvel itt az óvodában. Nagyon jónak tartom, hogy játékos formában foglalkoznak velük, szó sincs arról, hogy valamit beléjük

miért éppen az angol került az első helyre?

— A javaslat annak idején a Postások Szakszervezetétől és a Magyar Posta Központjától érkezett. A választás pedig úgy esett ránk, hogy nálunk a személyi és a tárgyi feltételek egyaránt adva voltak. Itt az óvoda magas szintű felszereltségére és Felföldi Zsófiára gondolok, aki nem csak angolul, hanem más nyelveken is beszél. De voltak más szempontjaink is. Magyarország lakossága a legutóbbi statisztikai felmérések adatai szerint Európában majdnem az utolsó helyen áll az idegen nyelvek ismeretében. Jó szerivel csak magyarul tudunk.

akarnának súlykolni. Nem veszik el már előre a kedvét.

Nagy Andor anyukája meghallja, miről beszélünk. Szívesen meghallgatjuk az ő véleményét is.

— Nálunk minden este „kötelező angol órá” tart a gyerek. Főleg az apját okítja. Mindent elmesél és vizsgáztatja önmagát: számol, elsorolja a színeket, az állatok nevét.

— Terveznek folytatást az ifjú nyelvtelenség számára? — Kérdezem a mosolygó anyukát.

— Igen. Ki is szemeltük azt az általános iskolát, ahol az alsó tagozattól kezdve létezik idegen nyelvű oktatás.

Észrevétlenül elszaladt az idő. Néhány perccel el is múlt nyolc óra. Az óvodában ilyenkor ideje munkához látni. Az éppen megkezdett foglalkozást már nem akarom zavarni, inkább az óvoda vezetőjének, *Majer Györgynének* a vendégszeretetét veszem igénybe:

— Bizonyára többféle elképzelésük volt, amikor újításokon gondolkodtak. Az ötletek közül

— És úgy érezték, hogy valami szerepük Önöknek is lehet a helyzet megváltoztatásában?

— Igen. Jó lenne, ha a gyerekeket már egész korán közel tudnánk hozni más nyelvekhez, kultúrákhoz. Egyelőre gyűjtjük a tapasztalatokat. Nemsokára pedig itt az évzáró. Hogy hogyan tovább, erre a kérdésre majd csak azután tudunk válaszolni.

Megköszönve a beszélgetést, még visszasietek a fenti terembe, hogy végignézhessenek a második csoport óráját. Zsófi néni itt már csak a gyerekeké, kedvesen köszönti őket angolul, majd mindenki elfoglalja a helyét a körben. Útjára indul a labda a számolós játékban: *one, two, three, four*... Aztán felhangzik a jól ismert refrén: Ki utazik a kék hajón?

Májusban bemutatott, nyílt órákat tartanak az „angolosok”. És az már most biztosnak látszik, lesz mit előadni, bemutatni! Addig is, viszontlátásra... azaz *bye, bye!*

Pintér Károly

Az elismerésért meg kell küzdeni

Labdarúgó lányok a postánál

Ha futballról esik szó, 11 meszes, mindenre elszánt fiatalembert látunk lelki szemeinkkel a zöld gyepen labdát rúgni. Pedig a női futball is kezd egyre népszerűbbé válni. Igaz, még nem régóta és nem sokan hódolnak e sportágak. Rangot és elismerést pedig azzal szerzett nem is olyan régen magának, hogy nemcsak kispályán, hanem a nagyon is rúgják a lányok a „bört”.

A postás tömegsportmozgásban szintén a legifjabb sportág a női futball, ráadásul elég kevesen művelik. Elsők között a TIG-en alakult női futballcsapat. Kiss László edző vezetésével 5 éven keresztül szép sikereket értek al a TIG-es lányok, csakhoz az idő fölöttük is eljárt, férjhez mentek, gyerekeket szültek, s így a menő csapat egy évvel eladott feloszlott.

Az elért eredmények viszont már kötelezték a TIG-et. Nem csoda tehát, ha Kovács József, az Alközponti Új-megépítési vezetője évek óta építgeti az újabb csapatot. Mintegy 20-21 lány közül választotta ki néhány edzőjáték után azt a 15 hölgyet, akiknek az első igazi erőpróba az országos postás sportnapok lesznek, akik tudásukról először itt adhatnak számot, mennyire méltók az elődökhöz.

*

Míg a TIG háza táján a csapatépítés korszakát élük, addig a székesfehérvári postás dolgozók sportkörének női futballcsapatában pezsgő élet folyik. A sportkör elnöke, egyúttal a csapat edzője, valamint szertáros *Jung Ferenc*, aki mindezt gazdasági munkája, a megyei postahivatal vezetésével teszi. A labda szerelmese 6, 40 évig focizott, s a női futballcsapat megalakulása is az ő munkáját dicséri. Azóta — ennek már 7 éve — egyhuzamban edzősködik a lányok mellett, akik évről évre egyre jobb eredményeket mutatnak föl.

A csapat életében az igazi fordulópont 1982 volt — mondja a korát meghazudtolóan energikus edző —, amikor a Magyar Ifjúság Irány a Mundiál címmel országos női focipályázatot indított, amelyre mi is beneveztünk, és a 7. helyen végeztünk. Csak azért nem sikerült jobb eredményt elérni, mert a pályázat kiírását a csapat tagjai közül mindössze 10-en teljesítették — 3 lány a döntőre megsérült — s így kellett a két féldíjot lejátszani.

— *Miért jelentett ez fordulópontot? Mi változott meg a csapat életében?*

— Megismertek bennünket, és ettől kezdve folyamatosan tudtunk játszani, mindig volt ellenfél, nem győztünk a meghívásoknak eleget tenni. Azóta évente 40 mérkőzést is játszanak a lányok az edzések mellett. Ennek köszönhető, hogy a teljesítményeik egyre jobbak.

Megnyertük a pápai és a veszprémi bajnokságot, megszereztük a Balatonfüred kupát, a Savaria kupáért folytattuk a mérkőzéseket 2 alkalommal a márkodik, tavaly a 3. helyen végeztünk.

— A fehérvári postás sportkörben ma már két csapat van: az ifi és a felnőtt női csapat. Hogyan sikerült ezt létrehozni, hiszen máshol kevés a jelentkező?

— Szerencsénk volt. Néhány évvel ezelőtt fölsozlott egy másik fehérvári sportkör, az itt focizó lányok megkerestek, valószínűleg így alakult meg a másik csapat, amely egyúttal az utánpótlás bázisa.

— *A múlt után hallhatnánk a jelenről és a tervekről is?*

— Az első negyedév már sok sikert hozott, annak ellenére, hogy nagypályás edzés nemigen tudunk tartani, csak március végétől, annyira rosszak a pályák. A kemény tornatermi edzések is meghozták az eredményt, mert a december 26-i fenőfő tornát megnyertük. Szép eredményként könyveltük el a február 10-én Pápán megnyert kispályás mérkőzést, amelyen a veszprémi Farsang kupán elért 2. helyet. Szép nap volt március 9-e is, mert miközben felnőtt csapatunk Jánoshalmán, a Fénus kupán másodikként, az ifi elnyerték a Füred kupát Balatonfüreden. Március végén a két legjobb, a Femina és a László Kórház utánpótlás csapatától 2:1-es, illetve 3:0-as vereséget szenvedtünk, viszont a Csöszert április 13-án 3:1-re legyőztük.

Legközelebb a fehérvári Ikarusz pályán mérjük össze tudásunkat a budapesti Volánbusz csapatával. Ez a mérkőzés egyúttal nyitánya a július 8-ig tartó nagypályás mérkőzősorozatnak, amelyre úgy készülünk, hogy heti 2 alkalommal 2-2,5 óras edzéseket tartunk. A tavaszi mérkőzősorozaton ellenfeleink között a legjobbak is szerepelnek: a Renova, a Femina, a László Kórház és a Csöszér lányok.

Eközben lesz majd június 22-23-án a kispályás vetélkedő, a Savaria kupa, amely országos verseny lesz. A lányok már most győzködnek, hogy a sikeres szereplésért 2 csapat induljon. Természetesen eddigi eredményeinket úgy érthetjük el, s a jövőbeli terveink is csak akkor valósíthatjuk meg, ha a gazdasági és a társadalmi vezetők, valamint az egyébként a labdarúgást segítő felügyelő és a fehérváriak csapata maradt meg a postánál. Az is igaz, hogy a mostani csapat már 1980-ban kialakult, azóta játszanak együtt a lányok és ettől az időtől kezdve évről évre több és több mérkőzést játszottunk, tavaly már 96-ot. A csapat életében a fordulópont a Toshiba cég által fölajánlott, illetve megalapított Toshiba kupa volt 1983-ban, amely 1984-ben már nemzetközivé nőtte ki magát.

— *Akárhogy is nézzük, a futballjáték nem tartozik a legnépszerűbb sportok közé. Horváth Józsefné véleménye szerint — már 7 éve focizik — mi teheti egy nő számára vonzóvá a labdajátékot ezt a fajtáját?*

— A labdajátékot általában szeretem. Pontosan megfogalmazni nem tudom a labdarúgás

iránti vonzalmamat, de tény, hogy már apró gyerekkoromban a fiúkkal együtt rúgtam a labdát, a legkedvesebb játékomból. Valószínűleg — ahogy mondani szokták — van labdaérzésem. Igazi öröm és nagy élmény a labdával úgy játszani, hogy uralkodom a labda fölött, hogy teljesen a birtokomban van. Ennek a szenvedélynek szinte zavartalanul hódolhatok, mert a férjem sok teendőtől mentesít; 10 éves fiam a Videoton gyermekcsapatában focizik, a kislányom pedig a mi edzéseinken ismerkedik a labdarúgás szépségeivel.

*

A Budapest 72-es postahivatal sportköri elnökének, *Géczy Istvánnak* és a tsz munkatársának, *Tóth Tibornak* a segítségével elevenítettük fel a Budapesti Postaigazgatóság női futballcsapatának múltját, ahhoz, hogy a jelenről és egy kicsit a jövőről is beszélhessünk. *Géczy István* az elnöki teendők mellett a lányok edzője is, sőt a női futballcsapat alakulásánál is ott volt.

— *Az első kispályás üzemi bajnokságnak 1972-ben akkora sikere volt, hogy az 1974-75-ös*

A Budapest 72-es hivatal labdarúgó lányok

üzemi bajnokságon már 8 csapat szerepelt — emlékezik *Géczy István*. Ezt visszaesés követte, mert sem országosan, sem a postán nemigen ismerték el, és nem vették komolyan a női labdarúgást. Olyannyira, hogy 1983-ban, amikor megszűnt az üzemi bajnokság, mindössze a 72-es postahivatal és a fehérváriak csapata maradt meg a postánál. Az is igaz, hogy a mostani csapat már 1980-ban kialakult, azóta játszanak együtt a lányok és ettől az időtől kezdve évről évre több és több mérkőzést játszottunk, tavaly már 96-ot. A csapat életében a fordulópont a Toshiba cég által fölajánlott, illetve megalapított Toshiba kupa volt 1983-ban, amely 1984-ben már nemzetközivé nőtte ki magát.

— *Ez a sok mérkőzés nem veszi túlságosan igénybe a lányokat erejét?*

— A mérkőzések mellett nem tartottunk edzéseket, sze-

rintem a legjobb edzés maga a mérkőzés, és talán így nem volt annyira megterhelő. Másfelől meg amúgy szinten is sok igénybe kerül egy-egy mérkőzés, így az idén kénytelenek leszünk kevesebb meccset játszani. Április második felétől edzéseket tartunk a PSE pályán, heti alkalommal, hiszen az április 22-én induló Budapest bajnokság tavaszi fordulóján helyt kell állnunk. Tavaly a 4. helyen végeztünk, az idén szeretnénk az első helyet megszerezni, és erre — ahogy én látom — jó esélyünk van. Az április 14-én megrendezett Felszabadulási kupa a Csöszér mögött a 2-ok lettünk. A mérkőzés láttán nem lett volna szabad vereséget szenvednünk. Az a gondunk, hogy a 10 fős csapatból 6 lányra lehet csak igazán számítani, a többiek családnyák, nincs tehát elég játékoscsere lehetőségünk.

— *Mi lenne a megoldás?*

— Az igazán kedvező az lenne, ha legalább 14 csapattagból választhatnánk ki a legjobb formában lévő játékosokat, illetve le tudnánk cserélni azt, aki fáradt vagy sérült. Ezért hadd ragadjam meg az alkalmat és hívjam csapatunkba focizni azokat a lányokat, akik ehhez kedvet, tehetséget éreznek.

— *Mit jelent egy ilyen verseny a szakosztálynak, kapnak-e elismerést?*

— Az állami elismerésnek csak erkölcsi része van. A pénzügyi támogatás a minősített versenyzők számától függ. Nemzetközi berkekben egyébként a szakemberek is elismerik a postás kupa versenyeket. (Ez a verseny nemzetközi B, hazai kiemelt, A kategóriás verseny.)

— *Úgy tudom, postás versenyő nem indult a versenyen.*

— Valóban nem, hiszen versenyzőink részt vettek az előkészítésben, ismerik a terepet. Nem szokás a rendező egyesület tagjait benevezni. Mi azonban minden esetben lehetőséget adunk néhány versenyzőnknek a szereplésre, akik hermetikusan el vannak zárva az előkészítő munkálatoktól. Ezen a versenyen két sportolónak adunk lehetőséget, *Kiss Zoltán*nak (előző nap érkezett haza Hirosmából, ahol részt vett a maratoni futóversenyen) és *Boros Zoltán*nak, mindketten tagjai a válogatott magyar csapatnak.

A pálya kitzője, a térkép készítője *Sötér János*, a szakosztály és a verseny rendező bizottságának a tagja.

— *Hogyan történik egy-egy verseny előkészítése?*

— Az előkészítő munka a terep kijelölésével kezdődik, majd következik a térkép felvétel. A mai versenyre a 15 négyzetkilométeres terület helyszínrajzát 6 ember 100 napot dolgozott szombat, vasárnap, szabadság alatt. Maga a rajzolás asztal mellett történik. Ez körülbelül 150 órát vesz igénybe, ahány árnyalat szerepel a térképen, annyi rajzot kell készíteni. Egy-egy versenytérképen 10-12 árnyalat fordul elő. A nyomdából kikerülő térkép 200 méter a pálya kitzője, 2-3 ember 3-4 napi munkája.

Ezután kimegyünk a terepre, kitzük a pontokat, bolyákat. A mostani versenyre a 60 pályára körülbelül 220-250 bolyát tettünk ki a húsvéti ünnepek alatt, majd ellenőrzőbírák nézték meg a terepet. Minden pályát „letisztáztunk”. Etalon

Czeglédi Cecilia

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felélő szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levélcíme: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámú száma: MNB 215-51 628
Felélő kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
85-2183. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230-3701

A Balatonfüred kupa győztesei